

Įstatymas skelbtas: Žin., 2001, Nr. 110-3992
Neoficialus įstatymo tekstas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PELNO MOKESČIO
ĮSTATYMAS**

2001 m. gruodžio 20 d. Nr. IX-675
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šis Įstatymas nustato uždirbtą pelno ir (arba) gautų pajamų apmokestinimo pelno mokesčiu tvarką.

2. Įstatymas taikomas Lietuvos Respublikos teritorijoje.

3. Šio Įstatymo nuostatos suderintos su šio Įstatymo 3 priedėlyje nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

2 straipsnis. Pagrindinės šio Įstatymo sąvokos

1. **Apmokestinamasis vienetas** (toliau – **vienetas**) – Lietuvos apmokestinamasis vienetas ir užsienio apmokestinamasis vienetas.

2. **Lietuvos apmokestinamasis vienetas** (toliau – **Lietuvos vienetas**) – juridinis asmuo, įregistruotas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. **Užsienio apmokestinamasis vienetas** (toliau – **užsienio vienetas**) – užsienio valstybės juridinis asmuo ar organizacija, kurių buveinė yra užsienio valstybėje ir kurie įsteigtini arba kitokiu būdu organizuoti pagal užsienio valstybės teisės aktus, taip pat bet kuris kitas užsienyje įsteigtas, įkurtas ar kitaip organizuotas apmokestinamasis vienetas.

4. **Kontroliuojamasis apmokestinamasis vienetas** (toliau – **kontroliuojamasis vienetas**) – vienetas, laikomas kontroliuojamu kito vieneto arba nuolatinio gyventojo (toliau – **kontroliuojantis asmuo**), jeigu:

1) jis yra kontroliuojančio asmens kontroliuojamas paskutinę mokesčinio laikotarpio dieną ir

2) tame kontroliuojantis asmuo tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytino pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti, arba

3) tame kontroliuojantis asmuo kartu su susijusiais asmenimis valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytino pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti ir kontroliuojančio asmens valdoma dalis yra ne mažesnė kaip 10 procentų akcijų (dalių, pajų) ar kitų teisių į paskirstytino pelno dalį arba išimtinių teisių jas įsigyti.

5. **Pelno nesiekiantis vienetas** – vienetas, kurio veiklos tikslas nėra pelno siekimas ir kuris pagal jo veiklą reglamentuojančius teisės aktus gauto pelno neturi teisės skirtysti savo steigėjams ir (arba) dalyviams.

6. **Vieneto dalyvis** – asmuo, kuris turi nuosavybės teisę į vieneto turta, arba asmuo, kuris neišsaugo nuosavybės teisių į vieneto turta, bet įgyja prievolinių teisių ir (arba) pareigų, susijusių su vienetu.

7. **Vienetų grupė** – grupė, kurią sudaro patronuojantiesi vienetas ir jo dukterinis arba keli dukteriniai apmokestinamieji vienetai, kuriuose patronuojantis vienetas turi daugiau kaip 25 procentus akcijų (pajų, dalių).

8. **Asocijuoti asmenys** – asmenys (vienetai arba fiziniai asmenys), kai jie atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

1) yra susiję asmenys;

2) gali vienas kitam daryti įtaką, dėl kurios tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų sėlygos būtų kitokios negu tuo atveju, jeigu kiekvienas šiu asmenų siektų sau maksimalios ekonominės naudos.

9. **Atlikėjo veikla** – kaip ši savoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

10. **Fiksotas pelno mokesčis** – pelno mokesčis, kuris gali būti mokamas šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nustatytais atvejais ir kurio bazė apskaičiuojama priklausomai nuo kiekvieno jūrų laivo, kurio naudingoji talpa ne mažesnė nei 100 naudingosios talpos vienetų, naudingosios talpos. **Straipsnis papildomas 10¹ dalimi nuo 2014-01-01:**

10¹. **Filmo dalies gamyba** – filmo kūrybinio sumanymo įgyvendinimo etapas, kurio metu filmuojant pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus kriterijus atitinkantį filmo scenarijų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintą kalendorinį darbų planą ir sąmatą, Lietuvos Respublikoje sukuriama filmo dalis. Daugiaserijinio filmo serijos pagaminimas Lietuvos Respublikoje nelaikomas filmo dalies gamyba.

11. **Honoraras** – atlyginimas už autorine licencine sutartimi suteiktą teisę panaudoti kūrinių, atlyginimas už suteiktas gretutines teises, pajamos, gautos kaip atlyginimas už perduotą ar pagal licencinę sutartį suteiktą teisę naudotis pramoninės nuosavybės objektu, franšize, atlyginimas už suteiktą informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (*know-how*).

12. **Indėlis** – kredito įstaigoje laikomos piniginės lėšos, kai kredito įstaiga įsipareigoja jas grąžinti bei už jas mokėti palūkanas. Indėliu nelaikomos piniginės lėšos, į kurias indėlininkas turi reikalavimo teises, atsirandančias iš kredito įstaigos atliekamų finansinių operacijų su indėliais arba iš teikiamų investicinių paslaugų.

12¹. **Investicinis projektas** – vieneto investicijos į šio Įstatymo 46¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą ilgalaikę turtą, skirtos naujų, papildomų produktų gamybai ar paslaugų teikimui arba gamybos (ar paslaugų teikimo) pajėgumų didinimui, arba naujo gamybos (ar paslaugų teikimo) proceso įdiegimui, arba esamo proceso (jo dalies) esminiam pakeitimui, taip pat tarptautiniai išradimų patentais apsaugotų technologijų įdiegimui. Vieneto investicijos, skirtos vien tik turimam ilgalaikiam turtui pakeisti kitu analogiškos rūšies ilgalaikiu turtu, nelaikomos investiciniu projektu (ar jo dalimi).

13. **Išvestinė finansinė priemonė** – finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina susijusi su prekių, kuriomis šis instrumentas grindžiamas, verte arba kaina, taip pat finansinis instrumentas (būsimasis sandoris, išankstinis sandoris ar kitas), kurio vertė arba kaina yra susijusi su vertybinių popierių kaina, valiutos kursu, palūkanų norma, biržos indeksu, kreditingumo vertinimu ar kitu kintamuoju.

14. **Jūrų laivo naudingoji talpa (jūrų laivo grynoji talpa)** (toliau – **jūrų laivo NT**) – naudingoji talpa, nurodyma jūrų laivo tarptautiniame tonožo sertifikate, išduotame pagal 1969 m. Londono tarptautinę konvenciją dėl laivų matmenų nustatymo.

15. **Laivybos vienetas** – Lietuvos apmokestinamasis vienetas arba užsienio apmokestinamasis vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje ir vykdantis veiklą Lietuvos Respublikos teritorijoje per nuolatinę buveinę, užsiimantis tarptautiniu vežimiu jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusia veikla.

16. **Kompiuterio programa** – kaip ši savoka apibrėžta Lietuvos Respublikos autorių teisių ir gretutinių teisių įstatyme.

Straipsnis papildomas 16¹ dalimi nuo 2014-01-01:

16¹. **Lietuvos filmo gamintojas** – fizinis asmuo – nuolatinis Lietuvos gyventojas arba Europos ekonominės erdvės valstybės pilietis, veikiantis per nuolatinę bazę Lietuvoje, taip pat Lietuvos vienetas arba Europos ekonominės erdvės valstybės vienetas, veikiantis per nuolatinę buveinę Lietuvoje, kurie verčiasi filmų gamyba ir yra atsakingi už kūrybinį, organizacinį, finansinių filmo gamybos procesą.

17. **Lietuvos Respublikos teritorija** – Lietuvos Respublikos teritorija ir greta Lietuvos Respublikos teritorinių vandenų esantis plotas, kuriame pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi teisę tyrinėti ir eksplloatuoti jūros dugno ir požeminius gamtos ištaklius.

18. Moksliniai tyrimai ir eksperimentinė plėtra – kaip šios sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatyme.

19. Neigiamojo prestižo vertė – dydis, kuriuo, išsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievoļų visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominį vienetą, vykdantį veiklą ir galintį atliskti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynažių turą ir veiklą, išsigyjant jo akcijas, išsigyjančiojo vieneto pinigais sumokėta kaina yra mažesnė už išsigyto vieneto grynojo turto dalies, ivertintos tikraja rinkos kaina, vertę. Apskaičiuojant grynažių turą neatsižvelgiama į išsigyamojo vieneto turimą turą, kuris nebuvu pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvu tikimasi, kad vienetas iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvu galima patikimai nustatyti turto išsigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrają rinkos kainą.

20. Nekilnojamasis pagal prigimtį daiktas – daiktas, kuris yra nekilnojamas pagal prigimtį, t. y. žemė ar kitas daiktas, kurio negalima perkelti iš vienos vietas į kitą nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertęs.

21. Nuolatinė bazė – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

22. Nuolatinė buveinė – užsienio vieneto veiklos Lietuvos Respublikoje išraiška. Užsienio vienetas laikomas veikiančiu per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu jis Lietuvos Respublikoje: nuolat vykdo veiklą; arba vykdo savo veiklą per priklausomą atstovą (agentą); arba naudoja statybos teritoriją, statybos, surinkimo ar įrangos objektą; arba gamtos išteklių tyrimui ar gavybai naudoja įrangą arba konstrukciją, išskaitant tam naudojamus gręžinius arba laivus. Nuolatinumo apibrėžimą, atstovo (agento) statuso priklausomumo ar nepriklausomumo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

23. Nuolatinis Lietuvos gyventojas – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

24. Pajamos – visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais.

25. Pajamos iš paskirstytojo pelno – pajamos, kurios gaunamos skirstant pelną vieneto dalyviams, išskaitant dividendus. Po neribotos civilinės atsakomybės vieneto pelno apmokestinimo šio vieneto dalyvio gautos pajamos ar jam priklausant turto paėmimas iš vieneto nelaikomas pelno paskirstymu.

26. Pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje):

1) iš nuolatinų Lietuvos gyventojų, nenuolatinį Lietuvos gyventojų per nuolatinės bazes, Lietuvos vienetų bei užsienio vienetų per nuolatinės buveines gautos palūkanos, kompensacijų už autorijų arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos, honorarai, taip pat pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybėn arba išnuomotą nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikoje;

2) pajamos iš Lietuvos vienetų paskirstytojo pelno ir metinės išmokos (tantjemos) už stebėtojų tarybos narių veiklą;

Punkto redakcija nuo 2014-01-01:

2) pajamos iš Lietuvos vienetų paskirstytojo pelno ir išmokos už stebėtojų tarybos narių veiklą;

3) pajamos iš veiklos Lietuvos Respublikoje;

4) transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamos;

5) tarptautinių telekomunikacijų pajamos.

27. Pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau – pajamos, kurių šaltinis yra ne Lietuvos Respublikoje) – visos pajamos, išskyrus pajamas, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

28. Palūkanos – atlyginimas už pinigų skolinimą.

28¹. Pajamos iš žemės ūkio veiklos – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

29. Pozityviosios pajamos – visos kontroliuojamojo vieneto, įregistruoto ar kitaip organizuoto valstybėse arba zonose, nustatytose šio Istatymo 39 straipsnio 4 dalyje, pajamos ar jų dalis, išskaitomos iš Lietuvos kontroliuojančiojo vieneto pajamas proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių iš kontroliuojamojo vieneto pelnų skaičiui.

30. Prestižo vertė – dydis, kuriuo, išigijant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievoļų visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominę vienetą, vykdantį veiklą ir galintį atlkti savo funkcijas savo nuožiūra, arba siekiant valdyti kito vieneto grynajį turą ir veiklą, išigijant jo akcijas, išigijančiojo vieneto pinigais sumokėta kaina viršija išigytą vieneto grynojo turto dalies, įvertintos tikraja rinkos kaina, vertę ir iš kurios išigijantysis vienetas tikisi gauti ekonominės naudos. Apskaičiuojant grynajį turą neatsižvelgiama į išigijamojo vieneto turimą turą, kuris nebuvo pripažintas jo apskaitoje, nes šis turtas neturėjo reikalingų pripažinimo požymių (pagrįstai nebuvo tikimasi, kad vienetas iš turto gaus ekonominės naudos būsimaisiais laikotarpiais, ir nebuvo galima patikimai nustatyti turto išigijimo kainos), arba buvo gautas neatlyginamai iš valstybės, savivaldybės ar viešojo juridinio asmens, kurio steigėjas yra valstybės ar savivaldybės institucija, tačiau turi tikrą rinkos kainą.

31. Sąnaudos – visos išlaidos, patirtos uždirbant pajamas.

32. Sporto veikla – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme.

33. Susiję asmenys – asmenys laikomi susijusiais, jei bet kurią ataskaitinio mokesčinio laikotarpio arba mokesčinio laikotarpio, buvusio prieš ataskaitinį mokesčinį laikotarpi, dieną atitinka bent vieną šių kriterijų – jie yra:

1) vienetas ir jo dalyviai;

2) vienetas ir jo valdymo organų nariai;

3) vienetas ir jo dalyvių arba valdymo organų narių suatuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su šio vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiaga giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtrojo laipsnio) arba svainystės santykiai (fizinis asmuo ir jo suatuoktinio giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), šio vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio);

4) vienetų grupės narės;

5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

6) vienetas ir kito vieneto valdymo organų nariai, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

7) vienetas ir kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių suatuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su kito vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiaga giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiai (fizinis asmuo ir jo suatuoktinio giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičiai (tiesiaga giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) suatuoktiniai ar sugyventiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę;

8) du vienetai, jei vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai (per vieną ar kelis vienetus ar fizinius asmenis) valdo daugiau kaip 25 procentus kito akcijų (dalių, pajų) arba turi teises į daugiau kaip 25 procentus visų kito iš jų sprendžiamųjų balsų, arba yra įsipareigojės derinti savo veiklos sprendimus su kitu vienetu, arba yra įsipareigojės atsakyti už kito prievoļų tretiesiems asmenims įvykdymą, arba tam kitam vienetui yra įsipareigojės perduoti visą arba dalį pelno ar suteikės teisę naudoti daugiau kaip 25 procentus savo turto;

9) du vienetai, jei tie patys dalyviai ar jų suatuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, fiziniai asmenys, susiję giminystės ryšiais (tiesiaga giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki ketvirtrojo laipsnio) arba svainystės santykiai (fizinis asmuo ir jo suatuoktinio giminaičiai

(tiesiaja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat fizinis asmuo ir jo sugyventinio giminaičiai (tiesiaja giminystės linija iki antrojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), fizinis asmuo ir jo giminaičių (tiesiaja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai ir šiu sutuoktinių ar sugyventinių giminaičiai (tiesiaja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) tiesiogiai ar netiesiogiai valdo 25 procentus akcijų (dalių, pajų) kiekviename iš jų;

10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė;

11) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.

34. Su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusi veikla – paslaugos, būtinos tarptautiniams vežimui jūrų laivais, ir kitos ekonomiškai svarbios priemonės:

1) jūrų laivo valdymo, administracinės, eksploatavimo ir priežiūros paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais (degalų įgijimas, įgulos, kuri gali būti perduota trečiajai šaliai, samda, krovinių ir keleivių užsakymai, jūrų laivo remontas, techninis palaikymas, saugumo reikalavimų užtikrinimas ir kt.);

2) draudimo paslaugos, tiesiogiai susijusios su tarptautiniu vežimu jūrų laivais;

3) keleivių įlaipinimo į jūrų laivus ir (arba) išlaipinimo iš jų paslaugos;

4) krovinių pakrovimo į jūrų laivus ir (arba) iškrovimo iš jų paslaugos, iškaitant krovinių perkėlimą arba įpakavimą ir (arba) išpakavimą prieš pakrovimą arba netrukus po iškrovimo;

5) konteinerių, būtinų prekėms vežti jūrų laive, išnuomojimas ar kitoks tiekimas užsakovui;

6) paslaugų, būtinų jūrų laive ir atliekamų pačiame jūrų laive, teikimas ir prekių, reikalingų naudoti ar naudojamų jūrų laive, pardavimas tarptautinio keleivių vežimo metu, išskyrus prabangos paslaugų (lošimai ir stalo žaidimai, ekskursijos keleiviams ir kt.) teikimą ir prabangos prekių (juvelyrinių dirbinių, suvenyrų ir kt.) pardavimą;

7) gelbėjimo ir kitos pagalbos jūroje paslaugos, kai jas jūroje suteikia jūrų laivas;

8) jūrų laivo išnuomojimas pagal laivo frachtavimo sutartį, kaip numatyta Lietuvos Respublikos prekybinės laivybos įstatymo 2 straipsnyje, kai laivybos vienetas, užsiimantis tarptautiniu vežimu jūrų laivais ir valdantis tą laivą, išlaiko jūrų laivo eksplotacijos ir įgulos kontrolę;

9) trumpalaikės investicijos iš mokesčinio laikotarpio pajamų, gautų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir (arba) su tarptautiniu vežimu jūrų laivais tiesiogiai susijusių veiklos rūsių;

10) reklamos ir rinkodaros paslaugos, kai ši veikla susijusi su reklaminės vietas jūrų laivuose išnuomojimu;

11) agentų ir laivų brokerių paslaugos, teikiamos laivybos vienetų nuosaviems jūrų laivams;

12) eksploatuojamo turto perleidimas, jei pagal pobūdį šis turtas priskiriamas jūrų transportui.

35. Tarptautinis vežimas jūrų laivais – laivybos vieneto vykdomas keleivių ir (arba) krovinių vežimas jūrų laivais, kurie priklauso tam laivybos vienetui nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomos sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomos be įgulos sutartį (*bareboat charter*) ir kurie yra įregistruoti Lietuvos jūrų registre arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės jūrų laivų registre, išskyrus atvejus, kai jūrų laivai kursuoja tik tarp Lietuvos Respublikos uostų.

36. Tarptautinių telekomunikacijų pajamos – pajamos, gautos už telekomunikacijų paslaugas (kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatyme), jei teikiant šias paslaugas signalai perduodami, komutuojami ir programos siunčiamos iš Lietuvos Respublikos teritorijos į užsienį arba iš užsienio į Lietuvos Respublikos teritoriją.

37. Tikroji rinkos kaina – suma, už kurią gali būti apsikeista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas.

38. Tikslinė teritorija – užsienio valstybė arba zona, kuri yra įtraukta į finansų ministro nustatytą Tikslinių teritorijų sąrašą ir atitinka bent du iš šioje dalyje nustatytų kriterijų:

1) šioje teritorijoje analogiško mokesčio tarifas yra mažesnis kaip 75 procentai šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto tarifo;

2) šioje teritorijoje taikomos skirtinės apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklos – pagal tai, kokiaje valstybėje yra įregistruotas ar kitaip organizuotas kontroliuojantis asmuo;

3) šioje teritorijoje taikomos skirtinės apmokestinimo analogišku mokesčiu taisyklos – pagal tai, kokiaje valstybėje vykdoma veikla;

4) kontroliuojamas apmokestinamasis vienetas yra sudaręs sutartį su tos valstybės mokesčio administratoriumi dėl mokesčio tarifo ar mokesčio bazės;

5) šioje teritorijoje nėra efektyvaus keitimosi informacija;

6) šioje teritorijoje nėra finansinio-administracinių skaidrumo: nevisiškai aiškios mokesčio administravimo taisyklos ir šių taisyklių taikymo tvarka nėra pateikiama kitų valstybių mokesčių administratoriams.

39. **Transportavimo pajamos** – pajamos, gautos iš krovinių gabentinių, kelių, vandens, oro transportu naudojant nuosavus arba nuomojamus automobilius, laivus, orlaivius, riedmenis, kroviniams transportuoti skirtas talpas (konteinerius, cisternas ir kt.) ir iš krovinių transportavimo vamzdynais. Tokioms pajamoms priskiriamos ir pajamos iš paslaugų, tiesiogiai susijusių su krovinių gabentiniu ar transportavimu.

40. **Veikla** – bet kokio pobūdžio komercinė arba gamybinė veikla, kuria siekiama gauti ir (arba) uždirbtį pajamų ar kokios kitos ekonominės naudos.

41. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas) ir Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas), kiek tai nepriestarauja šiam įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiae nurodytus atvejus).

Dalies redakcija nuo 2014-01-01:

41. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – Mokesčių administravimo įstatymas), Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – Civilinis kodeksas) ir Lietuvos Respublikos kino įstatyme, kiek tai nepriestarauja šiam įstatymui (išskyrus Civilinio kodekso įsakmiae nurodytus atvejus).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-1775](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. [X-259](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Nr. [XI-106](#), 2008-12-22, Žin., 2008, Nr. 149-6030 (2008-12-30)

Nr. [XII-366](#), 2013-06-13, Žin., 2013, Nr. 68-3407 (2013-06-28)

Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

3 straipsnis. Mokesčio mokėtojai

1. Pelno mokesčių moka:

1) Lietuvos vienetas;

2) užsienio vienetas.

2. Šio įstatymo nustatyta tvarka pelno mokesčio nemoka:

1) biudžetinės įstaigos;

2) Lietuvos bankas;

3) valstybė ir savivaldybės;

4) valstybės ir savivaldybių institucijos, įstaigos, tarnybos ar organizacijos;

5) valstybės įmonė „Indelių ir investicijų draudimas“;

6) Europos ekonominių interesų grupės.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-976](#), 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 65-2636 (2002-06-28)

Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

Nr. [IX-2120](#), 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

4 straipsnis. Mokesčio bazė

1. Lietuvos vieneto mokesčio bazė yra visos Lietuvos Respublikoje ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje ir ne Lietuvos Respublikoje. Per Lietuvos vieneto nuolatines buveines, esančias Europos ekonominės erdvės valstybėse arba valstybėse, su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, vykdomos veiklos pajamos nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei, jeigu per šias nuolatines buveines vykdomos veiklos pajamos nustatyta tvarka apmokestinamos pelno mokesčiu ar jam tapačiu mokesčiu tose valstybėse.

2. I Lietuvos vieneto pajamas taip pat įskaitomas jo kontroluojamomo užsienio vieneto pozityviosios pajamos arba jų dalis šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatyta tvarka. I Lietuvos vieneto (Europos ekonominių interesų grupės dalyvio) pajamas taip pat įskaitomas tos Europos ekonominių interesų grupės pajamos šio Įstatymo 39⁽¹⁾ straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Užsienio vieneto mokesčio bazė yra:

1) užsienio vieneto per nuolatines buveines Lietuvos Respublikos teritorijoje vykdomos veiklos pajamos, per nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje uždirbtos tarptautinių telekomunikacijų pajamos bei 50 procentų transportavimo, kuris prasideda Lietuvos Respublikos teritorijoje ir baigiasi užsienyje arba prasideda užsienyje ir baigiasi Lietuvos Respublikos teritorijoje, pajamų ir užsienio valstybėse uždirbtos pajamos, priskiriamos toms nuolatinėms buveinėms Lietuvos Respublikoje tuo atveju, kai tos pajamos susijusios su užsienio vieneto veikla per nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje;

2) užsienio vieneto ne per nuolatines buveines Lietuvos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje.

4. Užsienio vieneto ne per nuolatines buveines Lietuvos Respublikos teritorijoje gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje:

1) palūkanos, išskyrus palūkanas už Vyriausybės vertybinius popierius, sukauptas ir išmokamas palūkanas už indėlius ir palūkanas už subordinuotas paskolas, kurios atitinka Lietuvos banko teisės aktais nustatytus kriterijus;

2) pajamos iš paskirstytojo pelno;

3) honorarai, įskaitant šio straipsnio 5 dalyje nustatytus atvejus;

4) pajamos už parduotą, kitokiu būdu perleistą nuosavybėn arba išnuomotą nekilnojamajį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje;

5) kompensacijų už autorų arba gretutinių teisių pažeidimą pajamos;

6) pajamos už Lietuvos Respublikoje vykdomą atlikėjų ir sporto veiklą;

7) metinės išmokos (tantjemos) už stebėtojų tarybos narių veiklą.

Punkto redakcija nuo 2014-01-01:

7) išmokos už stebėtojų tarybos narių veiklą.

5. Tuo atveju, kai perleidžiama kompiuterio programa, šio straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos taikomos, jei yra perleidžiamas ne autorų teisėmis apsaugotas daiktas, o kompiuterio programoje yra suteikiamas šios teisės:

1) teisė daryti kompiuterio programos kopijas, turint tikslą jas viešai platinti ar kitaip perduoti nuosavybėn, išnuomoti arba paskolinti, arba

2) teisė rengti išvestines kompiuterio programas, kurios remiasi autorų teisėmis apsaugota kompiuterio programa, arba

3) teisė viešai demonstruoti kompiuterio programą.

6. Vieneto mokesčio bazė taip pat yra:

1) gauta parama, panaudota ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį;

2) iš vieno paramos teikėjo per mokesčinių laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalis, viršijanti 250 minimalių gyvenimo lygių (toliau – MGL) dydžio sumą.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos laivybos vieneto pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomos fiksuotas pelno mokesčis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)
Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)
Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)
Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)
Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)
Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

5 straipsnis. Mokesčio tarifai

1. Taikomi šie pelno mokesčio tarifai:

1) Lietuvos vieneto, nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 15 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis įstatymas nenustato ko kita;

2) užsienio vienetų pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose, apmokestinamos be atskaitymų taikant 10 procentų mokesčio tarifą, o išvardytos šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 4, 6 ir 7 punktuose, – taikant 15 procentų mokesčio tarifą, jeigu šis įstatymas nenustato ko kita. Užsienio vienetų, kurie yra įregistruoti ar kitaip organizuoti Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte, neapmokestinamos. Užsienio vienetų, kurie nėra įregistruoti ar kitaip organizuoti Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, gautos ne per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje, išvardytos šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 1 punkte, apmokestinamos be atskaitymų taikant 10 procentų mokesčio tarifą;

Pastaba. 1 dalies 2 punkto nuostatos taikomos ir žemės ūkio veiklų vykdantiems vienetams (Įstatymas Nr. [XI-539](#)).

3) pajamos iš paskirstytojo pelno apmokestinamos taikant 15 procentų mokesčio tarifą;

4) gauta parama, panaudota ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatyta paramos paskirtį, taip pat iš vieno paramos teikėjo per mokesčinį laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalis, viršijanti 250 MGL dydžio sumą, apmokestinama be atskaitymų, taikant 15 procentų mokesčio tarifą.

2. Vienetų (išskyrus pelno nesiekiančių), kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokesčinio laikotarpio pajamos neviršija 1 milijono litų, apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 5 procentų mokesčio tarifą, išskyrus atvejus, nustatytus šio straipsnio 3 dalyje.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos:

1) vienetams (individualioms (personalinėms) įmonėms), kurių dalyvis ar jo šeimos nariai yra ir kitų vienetų (individualių (personalinių) įmonių) dalyviai;

2) vienetams (individualioms (personalinėms) įmonėms), kurių dalyvis ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokesčinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų) kituose vienetuose, ir vienetams, kuriuose vieneto (individualios (personalinės) įmonės) dalyvis ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokesčinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų);

3) vienetams, kuriuose tas pats dalyvis paskutinę mokesčinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų);

4) vienetams, kuriuose tie patys dalyviai kartu paskutinę mokesčinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 procentų akcijų (dalių, pajų).

4. Pelno nesiekiančių vienetų, kurių mokesčinio laikotarpio pajamos iš ūkinės komercinės veiklos neviršija 1 milijono litų, apmokestinamojo pelno dalis, atitinkanti 25 tūkstančių litų sumą, apmokestinama taikant 0 procentų mokesčio tarifą, o likusi apmokestinamojo pelno dalis – taikant 15 procentų mokesčio tarifą. Pelno nesiekiančių vienetų ūkinės komercinės veiklos pajamoms nepriskiriamos pajamos, kurios tiesiogiai skiriamos tenkinant viešuosius interesus vykdomai veiklai finansuoti.

5. Vienetų apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 procentų mokesčio tarifą, jeigu:

1) per mokesčinį laikotarpį vieneto darbuotojų, priklausančių Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 4 straipsnyje nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms, skaičius sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir

2) per mokesčinį laikotarpį vienetas nevykdo veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, tvirtinamą Lietuvos Respublikos Vyriausybės, arba per mokesčinį laikotarpį iš tokios veiklos gautos pajamos sudaro ne daugiau kaip 20 procentų visų vieneto pajamų, ir

3) mokesčinio laikotarpio paskutinę dieną vienetai turi socialinės įmonės statusą.

6. Vienetų, kurių per mokesčinį laikotarpį daugiau kaip 50 procentų pajamų sudaro pajamos iš žemės ūkio veiklos, išskaitant kooperatinį bendrovių (kooperatyvų) pajamas už parduotus įsigytus iš savo narių šių narių pagamintus žemės ūkio produktus, apmokesčinamas pelnas apmokesčinamas taikant 5 procentų mokesčio tarifą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-2120](#), 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. [IX-2252](#), 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Nr. [XI-75](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6002 (2008-12-30)

Nr. [XI-106](#), 2008-12-22, Žin., 2008, Nr. 149-6030 (2008-12-30)

Nr. [XI-387](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3979 (2009-08-04)

Nr. [XI-540](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6881 (2009-12-28)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)

6 straipsnis. Mokesčinio laikotarpis

1. Mokesčio mokesčinio laikotarpis yra mokesčiniai metai. Jie sutampa su kalendoriniais metais, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietas mokesčio administratorius gali nustatyti kitokį mokesčinį laikotarpį, negu nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, su sąlyga, kad tas mokesčinio laikotarpis bus lygus 12 mėnesių. Toks mokesčinio laikotarpis gali būti keičiamas tik dėl objektyvių priežasčių, gavus vietas mokesčio administratoriaus leidimą.

3. Pirmas mokesčinio laikotarpis prasideda nuo Lietuvos vieneto įregistruavimo Lietuvos Respublikoje arba, jei Lietuvos vienetas neįregistravo įstatymu nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios. Paskutinis Lietuvos vieneto mokesčinio laikotarpis pasibaigia Lietuvos vienetiui pasibaigus.

4. Jeigu Lietuvos vienetas faktiškai vykdė veiklą trumpiau kaip 12 mėnesių, mokesčinio laikotarpis skaiciuojamas nuo vieneto įregistruavimo Lietuvos Respublikoje, o jei Lietuvos vienetas neįregistravo įstatymu nustatyta tvarka, – nuo veiklos vykdymo pradžios iki Lietuvos vieneto pabaigos dienos.

5. Nuolatinės buveinės pirmas ir paskutinis mokesčiniai laikotarpiai nustatomi Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

II SKYRIUS **PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPĀŽINIMAS**

7 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripāžinimas

1. Pajamos ir sąnaudos pripāžistamos pagal pajamų ir sąnaudų kaupimo bei kitus buhalterinę apskaitą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus apskaitos principus, išskyrus atvejus, kai pagal šio skyriaus nuostatas pajamos gali būti pripāžistamos taikant pinigų apskaitos principą, ir šio straipsnio nuostatas.

2. Neigiamo prestižo vertė priskiriamas pajamoms jos įsigijimo momentu, jei šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

3. Kai siekiant valdyti kito vieneto grynajį turą ir veiklą įsigijamos jo akcijos, įsigijimo momentu nustatyta neigama prestižo vertė pajamoms priskiriama vėlesnio šių vienetų reorganizavimo ar perleidimo, jei tai bus atliekama, momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

8 straipsnis. Pajamų ir sąnaudų pripažinimas pagal pinigų apskaitos principą

1. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto pajamos pripažystamos faktišku pajamų gavimo momentu. Taip pat pripažystamos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatytos pajamos.

2. Taikant pinigų apskaitos principą, Lietuvos vieneto sąnaudos pripažystamos tokia pat tvarka, kaip jos pripažystamos taikant kaupimo apskaitos principą, tačiau pripažystamos tik tos vieneto sąnaudos, kurios susijusios su pajamomis, faktiškai gautomis per mokesčinį laikotarpi.

9 straipsnis. Pinigų apskaitos principo taikymas

1. Pinigų apskaitos principą gali taikyti tik tie Lietuvos vienetai, kurie iki šio Įstatymo įsigaliojimo pajamas pripažindavo pagal pinigų apskaitos principą ir kurių pajamos per paskutinius 3 mokesčinius laikotarpius nė per vieną jų neviršijo 100 tūkstančių litų, taip pat naujai įregistruoti Lietuvos vienetai, kurių pirmojo mokesčinio laikotarpio planuojamos pajamos neviršys 100 tūkstančių litų per mokesčinį laikotarpi.

2. Lietuvos vienetai, taikantys pinigų apskaitos principą, privalo pereiti prie kaupimo apskaitos principo mokesčiniu laikotarpiu, einančiu po to mokesčinio laikotarpio, kurį pajamos viršijo 100 tūkstančių litų.

3. Šio straipsnio nuostatos netaikomos bankrutuojančiojo statusą turintiems (igijusiems) Lietuvos vienetams.

10 straipsnis. Apskaitos principio pasirinkimas ir keitimas

1. Lietuvos vienetas, nors ir atitinkantis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytą kriterijų, nuo bet kurių mokesčinių metų pradžios gali pereiti nuo pinigų apskaitos principio prie kaupimo apskaitos principio. Apie tokį perėjimą Lietuvos vienetas praneša vienos mokesčio administratoriui.

2. Tais atvejais, kai Lietuvos vienetas vietoj taikyto pinigų apskaitos principio pradeda taikyti kaupimo apskaitos principą, iš šio apskaitos principio taikymo mokesčinius metus pereinančios pirkėjų skolos iš Lietuvos vieneto pajamas įtraukiamos po šių skolų apmokejimo, tačiau ne vėliau kaip per 3 metus nuo to mokesčinio laikotarpio pradžios, kurį buvo pereita prie kaupimo apskaitos principio.

3. Lietuvos vienetas, kuris iki šio Įstatymo įsigaliojimo taikė kaupimo apskaitos principą, ir Lietuvos vienetas, kuriam pagal šio Įstatymo nuostatas nustatyta prievolė pereiti nuo pinigų apskaitos principio prie kaupimo apskaitos principio, negali kaupimo apskaitos principio keisti iš pinigų apskaitos principą iki Lietuvos vieneto likvidavimo arba pabaigos.

III SKYRIUS APMOKESTINAMOJO PELNO APSKAIČIAVIMO TVARKA

11 straipsnis. Apmokestinamasis pelnas

1. Apskaičiuojant Lietuvos vieneto apmokestinamąjį pelną, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita, iš pajamų:

- 1) atimamos neapmokestinamosios pajamos;
- 2) atskaitomi leidžiami atskaitymai;
- 3) atskaitomi ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai.

2. Nuolatinių buveinių apmokestinamasis pelnas apskaičiuojamas iš uždirbtų pajamų atimant neapmokestinamias pajamas, ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus bei tokius atskaitymus, kurie susiję su užsienio vieneto pajamų uždirbimu per nuolatinės buveines. Atskaitymų, susijusių su pajamų uždirbimu per nuolatinės buveines, tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Užsienio vieneto apmokestinamajį pelną, neuždirbtą per nuolatines buveines, sudaro visos gautos pajamos, kurių šaltinis yra Lietuvos Respublikoje, ir šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta prievolė jas apmokestinti prie šaltinio be jokių atskaitymų.

4. Išlaidos, kurių pagrindu pripažystamos sąnaudos, gali būti grindžiamos tik juridinę galią turinčiais dokumentais, kurie privalo turėti visus buhalterinę apskaitą reglamentuojančią teisės aktų nustatytus privalomus apskaitos dokumentų rekvizitus. Be šių rekvizitų, išlaidas, kurių pagrindu pripažystamos sąnaudos, pagrindžiančiuose dokumentuose privalo būti nurodyti ir kiti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyti papildomi rekvizitai.

5. (Neteko galios nuo 2005 m. birželio 30 d.)

6. Šio straipsnio 4 dalies reikalavimai netaikomi užsienio vienetų ar fizinių asmenų surašytiems dokumentams. Sąnaudos pagal užsienio vienetų arba fizinių asmenų surašytus dokumentus pripažystamos, jei iš šių dokumentų galima nustatyti ūkinės operacijos turinį.

7. Šio straipsnio nuostatos netaikomos laivybos vieneto pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksotas pelno mokesčis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1224](#), 2002-12-05, Žin., 2002, Nr. 123-5517 (2002-12-24)

Nr. [X-259](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

12 straipsnis. Neapmokestinamosios pajamos

Mokesčiu neapmokestinamos šios Lietuvos vieneto bei užsienio vieneto per nuolatines buveines uždirbtos ir (arba) gautos pajamos:

1) (neteko galios nuo 2006 m. sausio 1 d.);

2) gautos draudimo išmokos, neviršijančios prarasto turto arba patirtų nuostolių ar žalos vertės; darbuotojų naudai mokamų sugrąžintų draudimo įmokų dalis, viršijanti iš pajamų atskaitytas draudimo įmokas, taip pat draudimo išmokos dalis, viršijanti iš pajamų atskaitytas darbuotojų naudai mokamas draudimo įmokas;

3) bankrutavusio vieneto pajamos, gautos už parduotą turtą;

4) draudimo įmonės organizacinio fondo likutis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo nustatyta tvarka;

5) pagal Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjekto įstatymą veikiančių investicinių kintamojo kapitalo bendrovių ir uždaro tipo investicinių bendrovių investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną;

6) sveikatos priežiūros įstaigų pajamos už paslaugas, kurios finansuojamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų;

7) pajamos dėl turto ir įsipareigojimų, išskyrus pajamas dėl išvestinių finansinių priemonių, įsigytų rizikai drausti, perkainojimo, atlanko teisės aktų nustatyta tvarka;

8) netesybos, išskyrus netesybas, gautas iš užsienio vienetų, įregistruotų ar kitaip organizuotų tikslinėse teritorijose, ar tų teritorijų gyventojų;

9) iš neribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų pelno mokesčio mokėtojų, kurių pajamos apmokestintos pelno mokesčiu pagal ši įstatymą arba analogišku mokesčiu pagal užsienio valstybių atitinkamus teisės aktus, gautas pelnas ar jo dalis, išskyrus šio Įstatymo 39 straipsnyje nustatytus atvejus;

10) jūrų uostų, oro navigacinių paslaugų rinkliavos ir už jūrų uosto žemės nuomą surinktos lėšos;

11) praėjusių mokesčinių laikotarpių klaidų ir netikslumų taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį;

12) vieneto gautas žalos atlyginimas, išskyrus šio straipsnio 2 punkte nustatytais atvejais;

13) (neteko galios nuo 2005 m. birželio 30 d.);

14) kompensacijos, gautos pagal Europos Sąjungos finansinės paramos Lietuvos Respublikos programas už žvejybos laivų atidavimą į metalo laužą;

15) turto vertės padidėjimo pajamos už vieneto, kuris įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, ir kuris yra pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio

mokėtojas, akcijų perleidimą kitam vienetui arba fiziniams asmenims, jei akcijas perleidžiantis vienetas ne trumpiau kaip 2 metus be pertraukų turėjo daugiau kaip 25 procentus balsus suteikiančių šio vieneto akcijų arba jei akcijos buvo perleistos šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje nurodytais reorganizavimo ar perleidimo atvejais, ne trumpiau kaip 3 metus be pertraukų turėjo daugiau kaip 25 procentus balsus suteikiančių šio vieneto akcijų. Ši lengvata netaikoma tuo atveju, kai akcijas perleidžiantis vienetas jas perleidžia šias akcijas išleidusiam vienetui. I šiame punkte nustatytus terminus dėl akcijų turėjimo neatsižvelgiama tais atvejais, kai akcijos perleidžiamos dėl teisės aktų reikalavimų;

Pastaba. 15 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2014 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių (įstatymas Nr. XII-428).

16) draudimo įmonių gyvybės draudimo įmokos, jei draudimo sutarties terminas ne trumpesnis kaip 10 metų arba jei draudimo išmoka apdraustajam sulaukus pensinio amžiaus pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas, draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos, išskyrus dividendus ir kitą paskirstytąjį pelną, bei draudimo įmonių draudimo investicinės pajamos pagal profesinių pensijų gyvybės draudimo sutartis, sudarytas pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymo nuostatas;

17) Lietuvos Respublikos įstatymuose arba kituose teisės aktuose nustatyto dydžio tiesioginės ir kitos kompensacinės išmokos pajamų lygii palaikyti, kurias gauna žemės ūkio veiklą vykdantys vienetai.

Straipsnio pakeitimai:

- Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)
Nr. [IX-1713](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)
Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)
Nr. [X-259](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)
Nr. [X-297](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3141 (2005-07-14)
Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)
Nr. [X-866](#), 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)
Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
Nr. [X-1304](#), 2007-10-25, Žin., 2007, Nr. 117-4773 (2007-11-15)
Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)
Nr. [XI-174](#), 2009-02-19, Žin., 2009, Nr. 25-976 (2009-03-05)
Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)
Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)
Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

IV SKYRIUS TURTAS

13 straipsnis. Vieneto turtas

1. Vieneto turtas – vieneto įsigytos materialios, nematerialios ir finansinės vertybės. Jos priklauso vienetui nuosavybės teise arba yra gautos pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba šio Įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje numatytu būdu, o vienetui, kuriems valstybės bei savivaldybių turtas perduotas patikėjimo teise, atveju – patikėjimo teise.

2. Vieneto turtas skirtomas į ilgalaikį ir trumpalaikį. Vieneto ilgalaikis ir trumpalaikis turtas yra materialusis ir nematerialusis.

3. Ilgalaikis turtas – tai turtas, kuris naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) ar šio Įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytai naudai teikti ilgiau kaip vienerius metus ir kurio įsigijimo kaina ne mažesnė už vieneto pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes nustatyta kainą. Šio turto įsigijimo kaina į vieneto sąnaudas išskaitoma dalimis per turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpi. Vieneto tiesiogiai sumokėtos sumos Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominėi erdvei, tačiau su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms už fizinių asmenų, kurie nėra susiję su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštesnijį arba aukštajį išsilavinimą ir (arba)

kvalifikaciją, jeigu šis išsilavinimas ir (arba) kvalifikacija būtina vieneto pajamoms uždirbti, šiemis fiziniams asmenims pradėjus dirbti vienete gali būti priskiriamos ilgalaikiam nematerialiajam turtui.

4. Trumpalaikis turtas – tai turtas, kuris gali būti naudojamas vieneto pajamoms uždirbti (ekonominei naudai gauti) ar šio Įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytais naudai teikti trumpiau kaip vienerius metus, o jo įsigijimo kaina į vienetui leidžiamas atskaitytį sąnaudas įskaitoma tą mokesčinį laikotarpį, kurį šis turtas pradėtas naudoti.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-327](#), 2005-07-05, Žin., 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

Nr. [X-866](#), 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

14 straipsnis. Turto įsigijimo kaina

1. Turto įsigijimo kaina – išlaidos, patirtos įsigijant turą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokesčių susijusius su šio turto įsigijimu.

2. Už prekes ir paslaugas įsigyto turto įsigijimo kaina – atitinkama suma, įtraukta į vieneto pajamas, gautas už šias prekes ir paslaugas, ir išlaidos, patirtos įsigijant turą, įskaitant sumokėtus komisinius atlyginimus bei mokesčius (rinkliavas), susijusius su šio turto įsigijimu.

3. Jei turtas mainomas į kitą turą, naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra išmainyto turto įsigijimo kaina. Jei išmainyto turto įsigijimo kainos negalima nustatyti, tai naujai įsigyto turto įsigijimo kaina yra šio turto tikroji rinkos kaina.

4. Jei vieneto akcijas (dalies, pajus) jo dalyvis (dalininkas, pajininkas) apmoka turtu, to turto įsigijimo kaina vienetui yra ta pati, už kurią ši turą įsigijo dalyvis (dalininkas, pajininkas). Ši vieneto turto įsigijimo kaina gali būti didinama akcininko (dalininko, pajininko) turto vertės padidėjimo pajamų, uždirbtų iš tokio šio turto perleidimo ir įtrauktų į akcininko (dalininko, pajininko) pajamas, kurios buvo apmokestintos, suma.

5. Tais atvejais, kai vertybinių popieriai mainomi į kitą turą, šio turto įsigijimo kaina yra šių vertybinių popierų tikroji rinkos kaina turto įsigijimo momentu.

6. Kai gyventojas baigia vykdyti individualią veiklą ir nerealizuotas prekes perduoda savo ar sutuoktinio įsteigtam naujam vienetui, šių prekių įsigijimo kaina vienetui yra šių prekių įsigijimo kaina, nurodyta gyventojo, vykdžiusio individualią veiklą, prekių įsigijimo dokumentuose, išskyrus atvejus, kai šiuo turtu apmokamos to vieneto akcijos (dalys, pajai).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-866](#), 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

15 straipsnis. Turto pardavimo kaina

1. Turto pardavimo arba kitokio perleidimo nuosavybėn kaina – visos pajamos, uždirbtos pardavus arba kitaip perleidus nuosavybėn turą, atėmus sumokėtus mokesčius (rinkliavas), išskyrus Pridėtinės vertės mokesčių susijusius su šio turto pardavimu arba kitokiu perleidimu nuosavybėn.

2. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)

3. Jei turtas dėl kokių nors priežasčių yra prarastas, o jis buvo apdraustas, šio turto pardavimo kaina yra žalos dėl prarasto turto atlyginimo suma.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

16 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos

1. Turto vertės padidėjimo pajamos yra uždirbtos pajamos, kurias sudaro turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn ir įsigijimo kainų skirtumas. Turto įsigijimo išlaidos turi būti pagrindžiamos šio Įstatymo 11 straipsnyje nustatytais dokumentais ir (arba) galiojančiais sandoriais.

2. Jei perleidžiamas vieneto turtas, kuriam buvo skaičiuojamas nusidėvėjimas arba amortizacija pelno mokesčiui apskaičiuoti, apskaičiuojant turto vertės padidėjimo pajamas

įsigijimo kaina tam turtui mažinama nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.

3. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)
4. (Neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.)

5. Jei vienetas perleidžia obligaciją, tai šio perleidimo rezultatas obligaciją perleidusiamė vienete – turto vertės padidėjimo pajamos mažinamos diskonto suma, kuri jau buvo įtraukta į obligaciją perleidusio vieneto pajamas.

6. Tam tikrais atvejais vienetus reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant ar Lietuvos vienetui (pagal 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto ir 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvą 2001/86/EB, papildančią Europos bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus, išteigtai Europos bendrovei, kurios buveinė yra Lietuvos Respublikoje (toliau – Europos bendrovė), ar pagal 2003 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1435/2003 dėl Europos kooperatinės bendrovės (SCE) statuto ir 2003 m. liepos 22 d. Tarybos direktyvą 2003/72/EB, papildančią Europos kooperatinės bendrovės statutą dėl darbuotojų dalyvavimo, išteigtai Europos kooperatinei bendrovei, kurios buveinė yra Lietuvos Respublikoje (toliau – Europos kooperatinė bendrovė), perkeliant registruotą buveinę į kitą Europos Sajungos valstybę narę, turto vertės padidėjimo pajamų pripažinimo ir apmokestinimo tvarka yra nustatyta šio Istatymo IX skyriuje.

7. Kitais atvejais Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija nustato turto įsigijimo kainos, pardavimo kainos arba turto vertės padidėjimo pajamų apskaičiavimo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

V SKYRIUS

LEIDŽIAMI ATSKAITYMAI IR RIBOJAMŲ DYDŽIŲ LEIDŽIAMI ATSKAITYMAI

17 straipsnis. Leidžiamų atskaitymų pripažinimo tvarka

1. Leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos iprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos vieneto pajamoms uždirbtį ar vieneto ekonominei naudai gauti, jeigu šis Istatymas nenustato ko kita. Leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriamos visos išlaidos darbuotojų naudai, jeigu ši darbuotojų gauta nauda pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo nuostatas yra gyventojų pajamų mokesčio objektas. Leidžiamiems atskaitymams priskiriami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyti Ignalinos atominės elektrinės papildomi atskaitymai. Vieneto (individualios įmonės, tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos, mažosios bendrijos) leidžiamiems atskaitymams taip pat priskirama suma, nuo kurios pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nuostatas skaičiuojamos ir mokamos vieneto dalyvio (individualios įmonės savininko, tikrosios ūkinės bendrijos tikrojo nario, komanditinės ūkinės bendrijos tikrojo nario, mažosios bendrijos nario) valstybinio socialinio draudimo įmokos.

2. Ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai:

- 1) ilgalaike turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos;
- 2) ilgalaike materialiojo turto ekspluatavimo, remonto ir rekonstravimo sąnaudos;
- 3) komandiruočių sąnaudos;
- 4) reklamos ir reprezentacijos sąnaudos;
- 5) natūraliosios netekties nuostoliai;
- 6) mokesčiai;
- 7) beviltiškos skolos;
- 8) išlaidos darbuotojų ir (arba) jų šeimos narių naudai, kuri nėra gyventojų pajamų mokesčio objektas;
- 9) specialieji kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimai;
- 10) parama;
- 11) narių mokesčiai, įnašai ir įmokos;
- 12) mokesčių laikotarpio nuostoliai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [XI-387](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3979 (2009-08-04)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

Nr. [XI-2165](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. 83-4339 (2012-07-14)

17¹ straipsnis. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudos

1. Apskaičiuojant pelno mokesčių sąnaudos, išskyrus ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudas, patirtos moksliniams tyrimams ir eksperimentinei plėtrai, tris kartus atskaitomos iš pajamų tuo mokesčiniu laikotarpiu, kurį patiriamos, jeigu atliekami mokslinių tyrimų ir (ar) eksperimentinės plėtros darbai yra susiję su vieneto vykdoma įprastine ar numatoma vykdyti veikla, iš kurios yra arba bus uždirbamos pajamos ar gaunama ekonominė nauda.

2. Mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos iš pajamų atskaitomos šio Įstatymo 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Kai mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbai įsigijami iš kito vieneto ar fizinio asmens, dėl tokio įsigijimo patirtos sąnaudos atskaitomos iš pajamų pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas tik tais atvejais, jei įsigytu mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbai atliki Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, kuri nepriklauso Europos ekonominėi erdvei, tačiau su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį.

4. Sąnaudų priskyrimo mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudoms tvarką tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Įstatymas papildomas straipsniu nuo 2014-01-01:

17² straipsnis. Apmokestinamųjų pajamų mažinimas dėl filmo arba jo dalies gamybai neatlygintinai suteiktų lėšų

1. Apskaičiuojant pelno mokesčių, šio straipsnio nustatyta tvarka iš apmokestinamųjų pajamų gali būti atimamos neatlygintinai Lietuvos filmo gamintojui laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. suteiktos lėšos filmo ar jo dalies gamybai Lietuvos Respublikoje, kai:

1) filmas atitinka Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus kultūrinio turinio ir gamybos vertinimo kriterijus ir

2) ne mažiau kaip 80 procentų visų filmo ar jo dalies gamybos išlaidų patiriamą Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikoje patirtos išlaidos, neatsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje nurodytas išlaidas, yra ne mažesnės kaip 150 000 litų, ir

3) bendra visų Lietuvos vienetų ar užsienio vienetų per jų nuolatines buveines Lietuvos Respublikoje suteiktų lėšų suma neviršija 20 procentų visų filmo ar jo dalies gamybos išlaidų.

2. Iš apmokestinamųjų pajamų gali būti atimama ne daugiau kaip 75 procentai neatlygintinai suteiktų lėšų filmo ar jo dalies gamybai Lietuvos Respublikoje. Šios suteiktos lėšos iš apmokestinamųjų pajamų atimamos tuo mokesčiniu laikotarpiu, kurį buvo gauta Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka išduodama pažymą apie filmo gamintojui neatlygintinai suteiktų lėšų panaudojimo atitinkti šiame straipsnyje nustatytiems reikalavimams (toliau – investicijos pažyma).

3. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka iš apmokestinamųjų pajamų negali būti atimamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos lėšos, panaudotos:

1) konsultacijų dėl paraiškos rengimo išlaidoms;

2) paraiškos parengimo išlaidoms;

3) baudoms, delspinigiams, bylinėjimosi išlaidoms;

4) ilgalaikio turto įsigijimo, statybos, rekonstravimo išlaidoms, jeigu tai nesusiję su filmo gamyba;

5) kelionės išlaidoms, kai Lietuvos Respublika néra atvykimo arba išvykimo vieta;

6) parengiamųjų filmo darbų išlaidoms;

7) filmo reklamos, rinkodaros išlaidoms;

8) filmo platinimo išlaidoms;

9) vaidmenų atlikėjams mokamam atlygiui – suma, viršijanti 4 procentus visų filmo ar jo dalies gamybos išlaidų.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [XII-366](#), 2013-06-13, Žin., 2013, Nr. 68-3407 (2013-06-28)

18 straipsnis. Ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos

1. Vienete yra nudėvimas arba amortizuojamas jo ilgalaikis turtas ir prestižas, jei šio Įstatymo nenustatyta kitaip. Ilgalaikio turto įsigijimo kaina į sąnaudas perkeliama ir iš pajamų atskaitoma dalimis per šio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpi, nustatomą pagal šio straipsnio 2 dalį. Apskaičiuojant pelno mokesčių, mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros darbų sąnaudos atskaitomos iš pajamų tuo mokesčiniu laikotarpiu, kurį faktiškai patiriamos.

2. Ilgalaikio turto grupės ir jo nusidėvėjimo arba amortizacijos maksimalūs normatyvai (metais) nustatyti šio Įstatymo 1 priedelyje. Ilgalaikis turtas, kuris yra registrojamas atitinkamo turto registre, tam tikrai ilgalaikio turto grupei gali būti priskiriamas atsižvelgiant vien tik į tokio turto naudojimo paskirtį. Vienetas pats nusistato (pasirenka) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpi, ne trumpesnį negu nustatyti šio Įstatymo 1 priedelyje ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai (metais), ir likvidacinę vertę, ne didesnę kaip 10 procentų įsigijimo kainos.

3. Vienetai, kuriuose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokesčinio laikotarpio pajamos neviršija 500 tūkstančių litų bei kurie neatitinka šio Įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, ilgalaikio turto grupėms, išskyrus naujus pastatus, naudojamus veiklai, ir pastatų, išrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimą, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d., taip pat gyvenamuosius namus ir kitus pastatus, gali patys nusistatyti maksimalius nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus, neatsižvelgdami į normatyvus, nustatytus šio Įstatymo 1 priedelyje.

4. Ilgalaikio turto nusidėvėjimas arba amortizacija skaičiuojami taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) (toliau – tiesinis metodas), dvigubą – mažėjančios vertės (dvigubo balanso) (toliau – dvigubo balanso metodas) arba produkcijos metodus pagal šio Įstatymo 1 priedelį. Pasirinkto metodo turi būti laikomasi nuosekliai: šio Įstatymo 1 priedelyje nustatytais ilgalaikio turto grupei ir kiekvienam tai grupei priskirtam turto vienetui taikomas tas pats vieneto pasirinktas nusidėvėjimo arba amortizacijos metodas per visą ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpi.

5. Taikant tiesinį metodą, metinė nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama kaip ilgalaikio turto įsigijimo kainos ir to turto likvidacinės vertės skirtumo bei nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykis.

6. Taikant dvigubo balanso metodą:

1) 100 procentų ir ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laiko (metais) santykį dauginant iš 2, apskaičiuojamas nusidėvėjimo arba amortizacijos koeficientas (toliau – nusidėvėjimo koeficientas);

2) apskaičiuojant mokesčinio laikotarpio nusidėvėjimo arba amortizacijos sumą pirmaisiais metais, ilgalaikio turto įsigijimo kaina yra dauginama iš nusidėvėjimo koeficiente;

3) visais kitais ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos metais, išskyrus paskutinius, mokesčinio laikotarpio ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos suma apskaičiuojama ilgalaikio turto likutinę vertę, esančią mokesčinio laikotarpio pradžioje, dauginant iš nusidėvėjimo koeficiente;

4) paskutiniai nudėvėjimo arba amortizacijos metais yra nudėvimas arba amortizuojamas skirtumas tarp ilgalaikio turto likutinės vertės mokesčinio laikotarpio pradžioje ir vieneto likvidacinės vertės, nustatytos pagal šio straipsnio 2 dalį.

7. Taikant produkcijos metodą, metinė nusidėvėjimo suma apskaičiuojama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainos ir to turto likvidacinės vertės skirtumą padauginus iš per mokesčinį laikotarpi pagamintos produkcijos ar perdirbtos žaliavos kiekio ir maksimalaus šiuo turtu pagaminamos produkcijos ar perdirbamos žaliavos kiekio santykio. Vienetas, neatsižvelgdamas į kitas šio straipsnio nuostatas, pats nusistato (pasirenka), kada produkcijos metodu pradedamas nudėvēti jo įsigytas ir pradėtas naudoti ilgalaikis turtas.

8. Jeigu vienetas ilgalaikį turą įsigyja ir pradeda naudoti iki mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai įsigytą ir pradėtą naudoti ilgalaikį turą pradedama nudėvēti arba amortizuoti tuo pačiu mokesčiniu laikotarpiu. Jei vienetas įsigyja ir pradeda naudoti ilgalaikį turą po mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tokį ilgalaikį turą pradedama nudėvēti arba amortizuoti mokesčiniu laikotarpiu, einančiu po mokesčinio laikotarpio, kurį šis turtas įsigytas ir pradėtas naudoti.

9. Jei vienetas ilgalaikį turą perduoda atlygintinai ar neatlygintinai iki mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai nusidėvėjimas arba amortizacija per tą mokesčinį laikotarpį neskaičiuojami. Jei vienetas perduoda atlygintinai ar neatlygintinai ilgalaikį turą po mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio paskutinės dienos, tai tuo mokesčiniu laikotarpiu į vieneto sąnaudas perkeliama 1/2 metinės nusidėvėjimo arba amortizacijos sumos, apskaičiuotos pagal nustatytus normatyvus.

10. Įsigyjant kito vieneto veiklą kaip kompleksą ar jo veiklos dalį kaip teisių ir prievoilių visumą, organizaciniu požiūriu sudarančią autonomišką ekonominę vienetą, vykdantį veiklą ir galintį atliliki savo funkcijas savo nuožiūra, susidariusi prestižo vertė į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus įtraukiama kaip ir ilgalaikis turtas šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Kai siekiant valdyti kito vieneto grynaį turą ir veiklą įsigyjamos jo akcijos, susidariusi prestižo vertė į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus įtraukiama kaip ir ilgalaikis turtas šiame straipsnyje nustatyta tvarka tik po vėlesnio šių vienetų sujungimo arba vieno jų prijungimo prie kito, jei tai bus atliekama.

11. Vienetas gali pasirinkti viso ilgalaikio turto nusidėvėjimą arba amortizaciją skaičiuoti nuo kito mėnesio pirmosios dienos po ilgalaikio turto naudojimo pradžios pagal šio Įstatymo 1 priedėlyje nustatytus normatyvus tiesiniu metodu.

12. Vienetai, atlikę ilgalaikio turto rekonstravimą ar remontą, kuris pailgino turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerino jo naudingąsias savybes, pakeitę jo naudojimo paskirtį, įsigiję kitą to paties ilgalaikio turto dalį, arba vietas mokesčio administratoriaus sutikimu dėl objektyvių aplinkybių gali tikslinti ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-2492](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5758 (2004-10-30)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

19 straipsnis. Nusidėvėjimo arba amortizacijos skaičiavimo apribojimai

1. Žemės, pagal lizingo (finansinės nuomos) sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas, bei pagal pirkimo–pardavimo arba nuomos sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas pirkėjui apmokėjus visą turto vertę, perduoto ilgalaikio turto, taip pat bibliotekų fondų ir į kultūros vertybų registrą įtraukto ilgalaikio turto nusidėvėjimas ar amortizacija neskaičiuojami, išskyrus pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamujų kultūros vertybų registrą, rekonstravimo nusidėvėjimą.

2. Neskaičiuojama amortizacija paties vieneto susikurtam nematerialiajam ilgalaikiam turtui, nustatytam šio Įstatymo 1 priedėlio grupėse – įsigytos teisės ir kitas nematerialusis turtas, bei prestižo vertei, jei šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

3. Nenaudojamo, esančio atsargose ar užkonservuoto ilgalaikio turto, ilgalaikio turto perkainojimo rezultatų nusidėvėjimas arba amortizacija neskaičiuojami.

4. Tais atvejais, kai ilgalaikio turto savininkas perleidžia nuosavybėn šį turą kitam asmeniui (igijėjui), o šis turtas jau anksčiau šio igijėjo buvo perleistas nuosavybėn turą perleidžiančiam savininkui, ilgalaikio turto igijėjas tėsia to turto nusidėvėjimo ar amortizacijos apskaičiavimą tuo pačiu metodu nuo nenudėvėtos ar neamortizuotos iki pirmojo turto perleidimo įsigijimo kainos, išskyrus atvejus, kai naujoji turto įsigijimo kaina yra mažesnė už iki pirmojo perleidimo nenudėvėtą arba neamortizuotą pagal šio Įstatymo nuostatas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

20 straipsnis. Nuosavo, nuomojamo arba panaudos būdu naudojamo materialiojo ilgalaikio turto eksplloatavimo, remonto arba rekonstravimo sąnaudos

1. Jei atliekamas vieneto naudojamo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas arba remontas, kuris pailgina turto naudingingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, šio remonto arba rekonstravimo verte yra didinama remontuoto arba rekonstruoto ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kaina.

2. Visais kitais atvejais vieneto naudojamo materialiojo ilgalaikio turto remonto išlaidos priskiriamos remonto sąnaudoms ir atskaitomos iš pajamų tuo mokesčiniu laikotarpiu, kurį jos faktiškai patiriamos.

3. Pagal nuomas sutartį, kurioje nenumatyta nuosavybės teisės perėjimas pirkėjui visiškai apmokėjus turto vertę, arba pagal panaudos sutartį turimo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimo arba remonto, kuris pailgina turto naudingingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, sąnaudos atskaitomos iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų lygiomis dalimis per nuomas arba panaudos laikotarpį pradedant nuo kito mėnesio, po darbų užbaigimo, o tais atvejais, kai sudaryta neterminuota sutartis, – per Įstatymo 1 priedėlyje atitinkamoms turto grupėms nustatytą laikotarpį, bet ne trumpesnį kaip 3 metai. Jeigu nuomas arba panaudos sutartis nutraukiami prieš terminą, likusi remonto arba rekonstravimo sąnaudų dalis, kuri dar nebuvu ištraukta iš leidžiamus atskaitymus, negali būti atskaitoma iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų. Jei atlirkas išsinuomoto arba pagal panaudos sutartį naudojamo ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas arba remontas, kuris pailgina turto naudingingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, tai nuomotojas ar panaudos davejas didina šio remonto arba rekonstravimo darbų verte ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainą tuo mokesčiniu laikotarpiu, kuriuo remontas arba rekonstravimas buvo iki galio atlirkas, ir apmokestina šio Įstatymo nustatyta tvarka.

4. Materialiojo ilgalaikio turto, kuris nuosavybės teise priklauso ūkinių bendrijų nariams, individualių įmonių savininkams ir jų šeimų nariams ir yra naudojamas šių vienetų veikloje, eksplloatavimo ir remonto sąnaudos iš pajamų atskaitomos finansų ministro nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-2492](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5758 (2004-10-30)

21 straipsnis. Komandiruočių sąnaudos

1. Komandiruote laikomas vieneto vadovo ar jo įgalioto asmens įsakymu (sprendimu), kuriame turi būti nurodyta komandiruotės tikslas, vieta (vietos), trukmė (jeigu komandiruotės metu vykstama į keletą užsienio valstybių, – buvimo kiekvienoje užsienio valstybėje trukmė) ir vieneto numatomos apmokėti išlaidų rūšys, įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietas atliki darbo funkciją, tarnybinio pavedimo ar kelti kvalifikacijos. Komandiruote taip pat laikomas individualios įmonės savininko, ūkinės bendrijos tikrojo nario, mažosios bendrijos nario šioje dalyje nustatyta tvarka įformintas išvykimas iš nuolatinės darbo vietas atliki darbo funkciją ar kelti kvalifikacijos, taip pat pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ir Europos bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiu – kompetentingi steigime dalyvaujančių vienetų organo), Europos bendrovės darbo tarybos ar Europos bendrovės darbo tarybos komiteto sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos bendrovės darbo tarybos ar Europos bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus Europos kooperatinėse bendrovėse“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ir Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiu – kompetentingi steigime dalyvaujančių asmenų organo), Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ar Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos ar Europos kooperatinės bendrovės darbo tarybos komiteto posėdžiuose ir pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl darbuotojų dalyvavimo bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovės jungimosi“ nuostatas sudaryto specialiojo derybų

komiteto, administravimo, priežiūros ar kito organo narių išvykimas, įformintas specialiojo derybų komiteto (pirmajam specialiojo derybų komiteto posėdžiu – kompetentingos steigime dalyvaujančių asmenų organo), administravimo, priežiūros ar kito organo sprendimu, kuriame turi būti nurodyta posėdžio vieta ir trukmė, dalyvauti šio specialiojo derybų komiteto, administravimo, priežiūros ar kito organo posėdžiuose.

2. Komandiruote į užsienį nelaikomas darbuotojo išvykimas už Lietuvos Respublikos ribų į užsienį, jei jis vienoje užsienyje būna ilgiau kaip 183 dienas, išskyrus darbuotojus, kurių darbas yra susijęs su važinėjimu arba yra kilnojamasis ar pakaitinis (pamaininis).

3. Komandiruočių sąnaudos iš pajamų atskaitomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-936](#), 2006-12-05, Žin., 2006, Nr. 141-5388 (2006-12-28)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [X-1608](#), 2008-06-17, Žin., 2008, Nr. 76-3002 (2008-07-05)

Nr. [XI-2165](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. 83-4339 (2012-07-14)

22 straipsnis. Reklamos ir reprezentacijos sąnaudos

1. Reklamos sąnaudomis pripažystamas vieneto sąnaudos, skirtos informacijai, susijusiai su vieneto veikla ir skatinančiai įsigytį prekių ar naudotis paslaugomis, bet kokia forma ir bet kuriomis priemonėmis skleisti esamiems ar potencialiems pirkėjams, išskyrus kontroliuojamuosius vienetus, kontroliuojančius asmenis ar vienetų grupės narius, informuoti.

2. Reprezentacinės sąnaudos – vieneto lėšos, kurias jis skiria naujiems verslo ryšiams su kitais vienetais arba fiziniais asmenimis, išskyrus vieneto darbuotojus, akcininkus, savininkus bei kontroliuojamuosius ar kontroliuojančius vienetus ar kontroliuojančius nuolatinius gyventojus, užmegzti arba esamiems pagerinti. Reprezentacinės sąnaudos patiriamos konkrečių asmenų naudai.

3. Iš pajamų atskaitoma ne daugiau kaip 75 procentai reprezentaciinių sąnaudų.

4. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos per vieneto akcininkus, pajininkus patirtos išlaidos, išskyrus atvejus, kai šie asmenys yra vieneto darbuotojai.

5. Reprezentacinėms sąnaudoms nepriskiriamos medžioklės, žvejybos, plaukiojimo jachtomis, golfo, azartinų lošimų, stovyklavimo išlaidos.

23 straipsnis. Natūralios netekties nuostoliai

1. Natūralios netekties nuostoliais laikomas natūralus prekių (žaliavų, produkcijos) sumažėjimas dėl prekių (žaliavų, produkcijos) saugojimo, perpymimo, fasavimo, vežimo, krovimo ir pardavimo, išskaitant nuostolius dėl pirkėjų užmaršumo.

2. Iš pajamų atskaitoma faktiškai patirtų natūralios netekties nuostolių, išskyrus šviežių vaisių, uogų, grybų ir daržovių natūralios netekties nuostolius, suma, neviršijanti 1 procento vieneto pajamų. Atskaitoma faktiškai patirtų šviežių vaisių, uogų, grybų ir daržovių natūralios netekties nuostolių suma negali viršyti 3 procentų vieneto pajamų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

24 straipsnis. Mokesčiai

1. Iš pajamų atskaitomi Mokesčių administravimo įstatymo nustatyti mokesčiai ir kitais Lietuvos Respublikos įstatymais arba Vyriausybės nutarimais nustatytos rinkliavos bei privalomosios įmokos, jeigu šis Įstatymas nenustato ko kita.

2. Iš pajamų atskaitomas tik tos pirkimo ir importo pridėtinės vertės mokesčio sumos, kurios neatskaitomas pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo nuostatas, ir tik tais atvejais, kai šios sumos apskaičiuotos nuo šiame Įstatyme nustatyto leidžiamų atskaitymų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-79](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. 153-7829 (2012-12-29)

25 straipsnis. Beviltiškos skolos

1. Iš pajamų, pripažystamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma mokesčiniu laikotarpiu atsiradusi beviltiškų skolų suma, jei ši suma buvo įtraukta į mokesčio mokėtojo

pajamas. Iš pajamų, pripažistamų pagal pinigų apskaitos principą, atskaitoma mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškoms skoloms tenkanti sąnaudų dalis, jeigu šių skolų atsiradimas buvo užfiksotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose. Tais atvejais, kai beviltiškomis laikomų skolų atsiradimo momentu mokesčio mokėtojas pajamas pripažino pagal pinigų apskaitos principą ir pagal šio Įstatymo nuostatas perėjo prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, iš pajamų, pripažistamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma sąnaudų dalis, tenkanti mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškoms skoloms, jeigu šių skolų atsiradimas buvo užfiksotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ir sąnaudų dalis, tenkanti beviltiškoms skoloms, nebuvo įtraukta į vieneto sąnaudas iki šio Įstatymo įsigaliojimo. Skolos yra laikomos beviltiškomis, jeigu mokesčio mokėtojas negali jų susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo skolų sumos įtraukimo į mokesčio mokėtojo pajamas arba nuo skolų atsiradimo užfiksavimo mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose arba jeigu skolininkas yra miręs ar paskelbtas mirusiu arba likviduotas, arba bankrutavęs. Visais šiais atvejais mokesčio mokėtojas turi įrodyti skolos beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti.

2. Skolų beviltiškumo ir pastangų šioms skoloms susigrąžinti įrodymo bei beviltiškų skolų sumų apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

3. Jeigu atskaitytas beviltiškas skolas skolininkas arba už jį kitas asmuo vėliau grąžina, visa grąžintų skolų suma priskiriamas pajamoms.

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos kredito įstaigoms taip pat tais atvejais, kai skolininkas ir kreditorius yra susiję asmenys arba jais tapo mokestiniu laikotarpiu, einančiu po to mokestinio laikotarpio, kurį skola buvo pripažinta beviltiška ir įtraukta į leidžiamus atskaitymus šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

26 straipsnis. Išlaidos darbuotojų ir (arba) jų šeimos narių naudai, kuri nėra gyventojų pajamų mokesčio objektas

1. Mokestiniu laikotarpiu iš pajamų gali būti atskaitomas vieneto tiesiogiai sumokėtos sumos Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios neprisklauso Europos ekonominėi erdvei, tačiau su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms už fizinių asmenų, susijusių su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštajį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, jeigu šis išsilavinimas ir (arba) kvalifikacija būtini vieneto pajamoms uždirbtai.

2. Jeigu teikiant naudą vieneto darbuotojams ir (arba) jų šeimos nariams (santuoktiniams, vaikams (įvaikiams) neįmanoma nustatyti konkretaus darbuotojo ir (arba) jo šeimos nario (santuoktinio, vaiko (įvaikio) gautos individualios naudos, dėl tokios naudos teikimo patirtos išlaidos, kurios pagal kitas šio Įstatymo nuostatas nėra priskiriamos leidžiamiems atskaitymams arba ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, mokestiniu laikotarpiu iš pajamų gali būti atskaitomas tik tuo atveju, kai tokios naudos teikimas numatytas vieneto kolektyvinėje sutartyje ir šia nauda be diskriminacijos ir aprūpintų turi teisę naudotis visi to vieneto darbuotojai. Iš pajamų atskaitoma šioje dalyje nurodytų išlaidų suma negali viršyti 5 procentų per mokestinį laikotarpių darbuotojams apskaičiuoto darbo užmokesčio (nuo kurio skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos) sumos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1713](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. [X-327](#), 2005-07-05, Žin., 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

27 straipsnis. Specialieji kredito įstaigų ir draudimo įmonių atidėjimai

1. Pagal Lietuvos Respublikos bankų įstatymą veikiantiems bankams, tarp jų užsienio komercinių bankų filialams, pagal Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymą veikiančioms kredito unijoms bei pagal Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymą veikiančiai Centrinei kredito unijai, sudarantiems specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniems

aktyvams padengti pagal Lietuvos banko nustatytas taisykles, per mokesčinių laikotarpį iš pajamų leidžiama atskaityti specialiuosius atidėjimus kredito įstaigų abejotiniems aktyvams padengti, sudaromus konkretaus abejotino aktyvo (abejotinų aktyvų grupės) nuostoliams padengti.

2. Jei kredito įstaiga patenkina savo skolinius reikalavimus dėl skolų grąžinimo, tai skolos suma arba jos dalis, atitinkanti dėl jos padaryto specialiojo atidėjimo dydį, pripažįstama pajamomis skolinio reikalavimo patenkinimo momentu.

3. Iš pajamų leidžiama atskaityti draudimo techninius atidėjinius, kuriuos nustato finansų ministras pagal Lietuvos banko patvirtintą draudimo techninių atidėjinių dydžių apskaičiavimo metodiką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [XI-1698](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6844 (2011-12-01)

28 straipsnis. Parama

1. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti labdarą ir paramą, iš pajamų leidžiama atskaityti visas išmokas (išskyruis išmokas grynais pinigais, viršijančias 250 MGL dydžio sumą vienam paramos ar labdaros gavėjui per mokesčinių laikotarpį), iškaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos labdarai ir paramai, jei šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

2. Mokesčio mokėtojams, pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą turintiems teisę teikti tik paramą, iš pajamų leidžiama du kartus atskaityti išmokas (išskyruis išmokas grynais pinigais, viršijančias 250 MGL dydžio sumą vienam paramos gavėjui per mokesčinių laikotarpį), iškaitant perleistą turtą, suteiktas paslaugas, kurios Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymo nustatyta tvarka skirtos paramai, tačiau ne didesnes kaip 40 procentų mokesčio mokėtojo pajamų, apskaičiuotų iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus paramą ir ankstesnių metų mokesčinių laikotarpį nuostolius.

3. Teikiant paramą ilgalaikiu materialiuoju turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto likutinei vertei. Teikiant paramą kitu turtu, suteiktos paramos suma yra lygi šio turto išsigijimo kainai. Teikiant paramą paslaugomis, paramos suma yra lygi šių paslaugų savikainai. Teikiant paramą panaudos teise perduodant ilgalaikį materialųjį turą, paramos suma lygi apskaičiuotai šio turto nusidėvėjimo per laikotarpį, kurį paramos gavėjas jį naudojo, sumai.

4. Mokesčio mokėtojams, pagal Loterijų įstatymą privalomai skiriantiems lėšas labdarai ar paramai, netaikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1663](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

29 straipsnis. Narių mokesčiai, įnašai ir įmokos

1. Iš pajamų atskaitoma stojamujų narių įnašų suma ir narių mokesčių suma, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, bei tikslinių nario įmokų sumą, ne didesnė kaip 0,2 procento pajamų, jei šie įnašai, mokesčiai ir tikslinės įmokos sumokami vienetams, kurių veiklą reglamentuoja specialūs įstatymai ir kurių veiklos tikslas nėra pelno siekimas, o gautas pelnas negali būti skiriamas jų steigėjams ir (arba) dalininkams, ir (arba) nariams.

2. Iš pajamų atskaitomi Lietuvos Respublikos transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės draudimo biuro narių atskaitymai nuo transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo pasirašytų draudimo įmokų, ne didesni kaip 15 procentų šių įmokų sumos.

30 straipsnis. Mokesčinių laikotarpio nuostolių perkėlimas

1. Jeigu mokesčinius metais iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas ir atskaičius leidžiamus atskaitymus bei ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus gaunami mokesčinių laikotarpio nuostoliai, šių nuostolių suma perkeliama į kitus mokesčinius metus, išskyrus nuostolius, patirtus dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo.

2. Nuostoliai dėl vertybinių popierių arba išvestinių finansinių priemonių perleidimo perkeliami į kitus mokesčinius metus, tačiau dengiami tik vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo veiklos pajamomis. Nuostoliai dėl vieneto, kuris įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje arba valstybėje, su kuria sudaryta ir taikoma dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, ir kuris yra pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio mokėtojas, akcijų perleidimo, jei akcijas perleidžiantis vienetas šiame vienete ne trumpiau kaip 2 metus be pertraukų turėjo daugiau kaip 25 procentus balsus suteikiančią akciją, atskaitomi iš mokesčinio laikotarpio apmokestinamųjų vertybinių popierių perleidimo pajamų, tačiau taip atskaitomą nuostolių suma negali būti didesnė už to mokesčinio laikotarpio apmokestinamųjų vertybinių popierių turto vertės padidėjimo pajamų sumą, o neatskaityta tokio nuostolio suma į kitus mokesčinius metus neperkeliamą.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas gauna mokesčinius nuostolius ilgiau negu vienerius mokesčinius metus, pirmiausia perkeliami ankstesnių metų mokesčinio laikotarpio nuostoliai. Vėliau patirti nuostoliai perkeliami tik padengus ankstesnių mokesčinių laikotarpį nuostolius.

4. Mokesčinio laikotarpio nuostolius, išskyrus nuostolius dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo (ne finansų įstaigų), galima perkėlineti neribotą laikotarpį, tačiau toks perkėlimas nutraukiamas, jeigu vienetas nebėtėsia veiklos, dėl kurios šie nuostoliai susidarė, išskyrus atvejus, kai vienetas veiklos nebėtėsia dėl nuo jo nepriklausančių priežasčių. Nuostoliai dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo perkeliami ne ilgiau kaip penkis vienas po kito einančius mokesčinius laikotarpius, pradedant tuo mokesčiniu laikotarpiu, kuris eina po to mokesčinio laikotarpio, kurį šie nuostoliai susidarė.

5. Lietuvos vienetų nuolatinių buveinių, laikomų mokesčių mokėtojais ne pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, mokesčinio laikotarpio nuostoliai neperkeliami.

6. Vienetus reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant, Lietuvos vienetui (Europos bendrovei ar Europos kooperatinei bendrovei) perkeliant registruotą buveinę į kitą Europos Sąjungos valstybę narę, tam tikrais atvejais susidariusių nuostolių perkėlimo atvejai nustatyti šio Įstatymo IX skyriuje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-866](#), 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

VI SKYRIUS NELEIDŽIAAMI ATSKAITYMAI

31 straipsnis. Neleidžiami atskaitymai

1. Iš pajamų negali būti atskaitoma:

1) pridėtinės vertės mokesčis, mokamas į biudžetą, ir pelno mokesčis, nustatytas šio Įstatymo;

2) neteko galios nuo 2003 m. liepos 25 d.);

3) netesybos, į biudžetą ir valstybės fondus sumokėtos baudos, delspinigiai ir kitos sankcijos už Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimus;

4) palūkanos ar kitokios išmokos už susijusių asmenų sutartinių įsipareigojimų nevykdymą;

5) ribojamų dydžių atskaitymų dalis, viršijanti nustatytus dydžius;

6) (neteko galios nuo 2004 m. vasario 14 d.);

7) (neteko galios nuo 2008 m. balandžio 24 d.);

8) sąnaudos, kurios buvo įtrauktos į leidžiamus atskaitymus daugiau kaip prieš 18 mėnesių, tačiau faktiškai iš vienetu, įregistruotu ar kitaip organizuotu tikslinėse teritorijose, gautos prekės ar suteiktos paslaugos neapmokėtos;

9) parama, išskyrus šio Įstatymo 28 straipsnyje nustatytus atvejus, ir dovanos, išskyrus dovanas darbuotojams;

10) išmokos, nepagrįstos šio straipsnio 2 dalyje nustatytais įrodymais, bei išmokos, neapmokestintos šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka;

11) vieneto padarytos žalos atlyginimas;

12) dividendai ar kitaip paskirstytas pelnas (pelno dalis, paskirta metinėms išmokoms (tantjemoms) už valdybos ar stebėtojų tarybos narių veiklą, darbuotojų naudai ar šio Įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje nurodytai naudai teikti, nelaikoma paskirstytoju pelnu);

13) kitos nesusiję su pajamų uždirbimu ir neįprastinės vieneto vykdomai veiklai sąnaudos bei sąnaudos, nelaikomas leidžiamais atskaitymai pagal šį Įstatymą;

14) praėjusių mokesčinių laikotarpių kladį ir netikslumą taisymai pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo 18 straipsnį;

15) sąnaudos dėl turto ir įsipareigojimų, išskyrus sąnaudas dėl išvestinių finansinių priemonių, įsigytų rizikai drausti, perkainojimo, atlanko teisės aktų nustatyta tvarka;

16) socialinis mokesčis;

Pastaba. *16 punkto nuostatos taikomos apskaičiuojant 2006 metų ir 2007 metų mokesčinių laikotarpių apmokestinamąjį pelną (Įstatymas Nr. [X-232](#)).*

17) neapmokestinamosioms pajamoms tenkantys leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai;

18) sąnaudos, susijusios su pajamomis iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksotas pelno mokesčis;

19) leidžiami atskaitymai ir ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai, tenkantys per Lietuvos vieneto nuolatinės buveines, esančias Europos ekonominės erdvės valstybėse arba valstybėse, su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, vykdomos veiklos pajamoms, jeigu per šias nuolatinės buveines vykdomos veiklos pajamos nustatyta tvarka apmokestinamos pelno mokesčiu ar jam tapačiu mokesčiu tose valstybėse.

2. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės išmokos (išskyrus išmokas už materialias vertėbes, jeigu Lietuvos vienetas arba nuolatinė buveinė turi dokumentus, patvirtinančius šių vertibių įvežimą) užsienio vienetams, kurie įregistruoti ar kitaip organizuoti tikslinėse teritorijose, nelaikomas leidžiamais atskaitymai, jei jas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė centrinio mokesčio administratorius nustatyta tvarka nepateikia įrodymų vienos mokesčių administratoriui, kad:

1) šios išmokos yra susijusios su jas išmokančio ir gaunančio vieneto įprastine veikla;

2) išmokas gaunantis užsienio vienetas valdo turtą, reikalingą tokiai įprastinei veiklai vykdyti;

3) tarp išmokos ir ekonomiškai pagrįstos ūkinės operacijos yra ryšys.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

Nr. [X-232](#), 2005-06-07, Žin., 2005, Nr. 76-2740 (2005-06-18)

Nr. [X-259](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

VII SKYRIUS **DIVIDENDŲ IR KITO PASKIRSTYTOJO PELNO** **APMOKESTINIMO TVARKA**

32 straipsnis. Dividendai ir paskirstytasis pelnas

1. Šis skyrius nustato vieneto išmokėtų dividendų ir kito paskirstytojo pelno apmokestinimo tvarką. Visos nuostatos, kurios yra taikomos dividendams, taip pat taikomos ir paskirstytajam pelnui, nors paskirstytasis pelnas ir nėra teisiškai įformintas kaip vieneto dividendai Lietuvos Respublikos akcinių bendrovii įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinii bendrovii (kooperatyvii) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovii įstatymo nustatyta tvarka, jeigu šis Įstatymas nenustato kitaip.

2. Iš vieneto lėšų arba dėl turto vertės padidėjimo vieneto dalyviams proporcingai jų turimų akcijų (dalių, pajų) skaičiui nemokamai išduotos akcijos (dalys, pajai) arba anksčiau išduotą akcijų nominalios vertės arba pajų vertės padidinimo suma nelaikomas dividenda ar paskirstytuoju pelnu.

3. Vieneto dalyvio turto, kuris yra perleistas jam kaip vieneto paskirstytasis pelnas, įsigijimo kaina yra to turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas buvo perleistas vieneto dalyviui.

4. Jei vienetas paskirsto pelną turtu, o ne pinigais ir šio perleisto turto tikroji rinkos kaina, nustatyta tą dieną, kurią turtas vieneto dalyviui perleistas, yra didesnė už šio turto įsigijimo kainą, tai šis skirtumas yra turto vertės padidėjimo pajamos, jeigu šiame Įstatyme nenustatyta kitaip.

5. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą, vieneto dalyviams išmokamos lėšos ar jų dalis, tenkančios įstatinio kapitalo, sudaryto ne iš vieneto dalyvių įnašų, sumažinimo daliai, laikomos dividenda ir apmokestinamos šio Įstatymo 33 ir 34 straipsniuose nustatyta tvarka. Mažinant vieneto įstatinį kapitalą, laikoma, kad pirma vieneto dalyviams išmokama ta įstatinio kapitalo dalis, kuri buvo sudaryta ne iš vieneto dalyvių įnašų, o didinant įstatinį kapitalą iš vieneto lėšų. Dėl įstatinio kapitalo dalies, sudarytos ne iš vieneto dalyvių įnašų, sumažinimo anuliuotų akcijų įsigijimo kainos ir šioje dalyje nurodytų išmokamų lėšų sumos teigiamą skirtumą vieneto dalyvis gali priskirti nuostoliams dėl vertybinių popierių perleidimo.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

33 straipsnis. Dividendų, išmokamų Lietuvos vienetams, apmokestinimo tvarka

1. Lietuvos vieneto gaunami dividendai už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokesčių apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto gaunami dividendai iš Lietuvos vienetų, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, išskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), pelno mokesčiu neapmokestinami ir neįtraukiami į juos gaunančio vieneto pajamas.

3. Jeigu vienetas paskirsto pelną išmokēdamas dividendus pinigais Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, išskaityto pelno mokesčio suma yra užskaitoma ir sumažina dividendus gaunančio Lietuvos vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tą mokesčinių laikotarpį, kurį buvo išskaitytas mokesčis iš jam išmokėtų dividendų. Jei dividendus gaunančio Lietuvos vieneto užskaitomo išskaityto mokesčio suma viršija to vieneto mokėtino pelno mokesčio sumą tuo mokesčiniu laikotarpiu, kada buvo iš išmokamų dividendų išskaitytas mokesčis, šis skirtumas dividendus gaunančiam vienetui grąžinamas (išskaitomas) taikant Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme nustatyta mokesčių permokos grąžinimo (išskaitymo) tvarką.

4. Jeigu Lietuvos vienetas gauna dividendus Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio bendrovių įstatymo nustatyta tvarka, šis vienetas į pajamas iš kito Lietuvos vieneto gautų dividendų neįtraukia.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1008](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

Nr. [XI-74](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6001 (2008-12-30)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

34 straipsnis. Dividendai, išmokami užsienio vienetams

1. Užsienio vienetu gaunami už turimas Lietuvos vieneto akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą. Mokesčių apskaičiuoja, išskaito ir sumoka į biudžetą dividendus išmokantis Lietuvos vienetas ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto, kuriame dividendus gaunantis užsienio vienetas ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, išskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), tam užsienio vienetui išmokami dividendai neapmokestinami, išskyrus atvejus, kai dividendus gaunantis užsienio vietas įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose.

3. Nuolatinės buveinės už jai priskirtas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant Lietuvos vieneto gaunamieems dividendams už turimas Lietuvos vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą taikomą apmokestinimo tvarką.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2091](#), 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Nr. [XI-74](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6001 (2008-12-30)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

35 straipsnis. Užsienio vienetų dividendai

1. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai apmokestinami taikant 15 procentų pelno mokesčio tarifą, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytus atvejus. Mokesčių apskaičiuojama ir sumoka į biudžetą dividendus gaunantis Lietuvos vietas ar nuolatinė buveinė ne vėliau kaip iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo gauti, dešimtos dienos.

2. Lietuvos vieneto už turimas ar nuolatinės buveinės už jai priskirtas užsienio vienetų, kurie įregistruoti ar kitaip organizuoti Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kurių pelnas yra apmokestinamas pelno mokesčiu arba jam tapačiu mokesčiu, akcijas, kapitalo dalį ar kitų teisių turėjimą gaunami dividendai neapmokestinami.

3. Lietuvos vieneto ar nuolatinės buveinės gaunami dividendai iš užsienio vienetų, nenurodytu šio straipsnio 2 dalyje, kuriuose dividendus gaunantis Lietuvos vietas ar užsienio vietas, kurio nuolatinė buveinė (kai jai priskirtos akcijos, kapitalo dalis ar kitos teisės, už kurių turėjimą mokami šie dividendai) gauna šiuos dividendus, ne trumpiau kaip 12 mėnesių be pertraukų, išskaitant dividendų paskirstymo momentą, valdo ne mažiau kaip 10 procentų balsus suteikiančių akcijų (dalių, pajų), neapmokestinami, jei dividendai gaunami iš užsienio vieneto, kurio pelnas yra apmokestinamas pelno mokesčiu arba jam tapačiu mokesčiu ir kuris nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas tikslinėse teritorijose.

4. Lietuvos vietas neįtraukia į pajamas iš užsienio vieneto gautų dividendų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

Nr. [XI-74](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6001 (2008-12-30)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

36 straipsnis. Dividendų deklaracija

Deklaracija apie dividendų išmokėjimą vienetui ar dividendų gavimą iš vieneto ir pelno mokesčio apskaičiavimą pateikiama tam vienos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas pelno mokesčių apskaičiuojantis ir sumokantis vietas ar nuolatinė buveinė, iki mėnesio, einančio po mėnesio, kurį dividendai buvo išmokėti arba gauti, dešimtos dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

VIII SKYRIUS SPECIALIOS PAJAMŲ APMOKESTINIMO SĄLYGOS

37 straipsnis. Užsienio vieneto apmokestinimas

Pelno mokesčių prie pajamų šaltinio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytų pajamų (sumų), išskyrus šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnyje nustatyta atvejų, išskaičiuoja ir sumoka į biudžetą išmokas

išmokėjės asmuo – Lietuvos vienetas, nuolatinė buveinė arba nuolatinis Lietuvos gyventojas. Šiuo atveju užsienio vieneto pajamos pripažystamos taikant šio Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą principą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

37¹ straipsnis. Pajamų (sumų), išmokamų užsienio vienetui ar jo nuolatinei buveinei, neapmokestinimo prie pajamų šaltinio kriterijai ir reikalavimai

1. Lietuvos vieneto arba užsienio vieneto Europos Sajungos valstybėje narėje nuolatinės buveinės išmokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos neapmokestinamos pelno mokesčiu prie pajamų šaltinio, kai išmokėtų sumų gavėjas (faktiškasis savininkas) yra užsienio vienetas – tik Europos Sajungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais (toliau – ES valstybės narės vienetas) arba šio ES valstybės narės vieneto nuolatinė buveinė yra kitoje Europos Sajungos valstybėje narėje.

2. Pajamų faktiškuoju savininku laikoma:

1) ES valstybės narės vienetas, turintis verslo organizavimo formą, nurodytą 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokejimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (toliau – Direktyva 2003/49/EB) priede, ir esantis Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyti mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, jeigu jis gauna pajamas savo naudai, o ne kaip kito asmens agentas, patiketinis, pasirašyti įgaliotas asmuo ir pan.;

2) ES valstybės narės vieneto, kuris turi verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 2003/49/EB priede, ir yra Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyti mokesčių mokėtojas, neatleistas nuo šių mokesčių mokėjimo, nuolatinė buveinė kitoje Europos Sajungos valstybėje narėje, jeigu suteikimas naudotis ar teisė naudotis, už kuriuos mokamos Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos, yra faktiškai susiję su šia nuolatine buveine ir Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytos sumos pripažystomas pajamomis, dėl kurių ji tampa Direktyvos 2003/49/EB 3 straipsnio a dalies iii punkte nustatyto mokesčio arba „impôt des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders“ Belgijos Karalystėje, arba „Impuesto sobre la Renta de no Residentes“ Ispanijos Karalystėje, arba kurio nors kito identiško mokesčio, atsiradusio vėliau ar vietoj buvusio, mokėtoja.

3. Šio straipsnio nuostatos taikomos, kai sumų išmokėjimo ES valstybės narės vienetui ar jo nuolatinei buveinei momentu ir ne mažiau kaip 2 metus iki šio išmokėjimo be pertraukų ES valstybių narių vienetai atitinka vieną iš šių kriterijų:

1) šias sumas išmokantis Lietuvos vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunantį ES valstybės narės vieneto arba ES valstybės narės vieneto, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, arba

2) šias pajamas gaunantis ES valstybės narės vienetas arba ES valstybės narės vienetas, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias sumas išmokančiam Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas, arba

3) kitas ES valstybės narės vienetas tiesiogiai valdo ne mažiau kaip 25 procentus akcijų (dalių, pajų) šias pajamas gaunantį ES valstybės narės vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė gauna šias pajamas, ir šias sumas išmokančiam Lietuvos vienete arba ES valstybės narės vienete, kurio nuolatinė buveinė Lietuvos Respublikoje išmoka šias sumas.

4. Jei nuolatinė buveinė laikoma Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytų sumų mokėtoja ar faktiškaja savininke, tai jokia kita šio užsienio vieneto dalis nelaikoma šių sumų mokėtoja ar faktiškaja savininke.

5. Šio straipsnio nuostatos taikomos nuolatinei buveinei, išmokančiai Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas, jei šias sumas yra leidžiama atskaityti iš nuolatinės buveinės pajamų pagal šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatas.

6. Įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 3 ir 5 punktuose nurodytas sumas išmokantis Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė turi turėti dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti kriterijai. Reikalavimus šiems dokumentams nustato centrinis mokesčių administratorius.

7. Šio straipsnio nuostatos taikomos taip pat valstybėms ir Europos Sąjungos valstybėms narėms priklausomoms teritorijoms, jeigu tokis taikymas numatytas Europos Sąjungos teisės aktuose.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1698](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3458 (2008-07-31)

Nr. [XI-388](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3980 (2009-08-04)

37⁽²⁾ straipsnis. Neteko galios nuo 2010 m. sausio 1 d.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-388](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3980 (2009-08-04)

37⁽³⁾ straipsnis. Gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatyta paramos paskirtį, ir grynais pinigais gautos paramos apmokestinimas

Vienetas nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatyta paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokesčinių laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą, apskaičiuoja ir sumoka iš biudžetą pelno mokesčių šio įstatymo nustatyta tvarka.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

38 straipsnis. Turto ar turtinio komplekso nuomas apmokestinimo atvejai

1. Jei vieneto turtas arba turtinis kompleksas yra perduotas pagal nuomas sandorį, apskaičiuojant pelno mokesčių tokis turto arba turtinio komplekso perdavimas mokesčio administratoriaus sprendimu gali būti apmokestinamas kaip pardavimas, jei nuomas sandoris atitinka nors vieną iš šių kriterijų:

1) nuomas terminas ilgesnis kaip 30 metų, išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymu nustatyta tvarka išnuomojama žemė arba turto nuomininkas yra nustatytas šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje;

2) nuomas mokesčio periodinių įmokų tvarkaraštyje nustatyta, kad per trumpesnę nuomas laikotarpiu dalį sumokama didesnė dalis išnuomoto vieneto ilgalaikio turto tikrosios rinkos kainos;

3) nuomas sutartis apriboja ilgalaikio turto ar turtinio komplekso nuomotojo teises skolintis ir (arba) skirstyti pelną ar mokėti dividendus;

4) nuostatos dėl išnuomoto turto rekonstravimo nėra susijusios su nuomininko ar nuomotojo ūkine komercine veikla ir (arba) turto rekonstravimo vertė neatitinka turto tikrosios rinkos kainos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyto turto pardavimo pajamos išskaitomos iš pajamas to mokesčinių laikotarpiu, kurį šis turtas buvo perduotas nuomininkui to turto tikraja rinkos kaina.

3. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos netaikomos lizingo (finansinės nuomas) sandoriams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

38⁽¹⁾ straipsnis. Tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pajamų apmokestinimas

1. Laivybos vieneto pajamos iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos gali būti apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu visą Lietuvos apmokestinamojo vieneto mokesčinių laikotarpiu arba nuolatinės buveinės, per kurią užsienio apmokestinamasis vienetas, įregistruotas ar kitaip organizuotas Europos ekonominės erdvės valstybėje, vykdo veiklą Lietuvos Respublikos teritorijoje, mokesčinių laikotarpiu:

1) laivybos vienetas valdo nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomas sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomas sutartį, kurioje numatyta nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal

laivo nuomas be įgulos sutartį (*bareboat charter*) jūrų laivus (krovininius, konteinerinius, tanklaivius, ro-ro keleivinius, kruizinius), kurie yra įregistruoti Lietuvos jūrų laivų registre arba kitos Europos ekonominės erdvės valstybės jūrų laivų registre ir yra naudojami tarptautiniam vežimui ar su juo tiesiogiai susijusiai veiklai, ir

2) laivybos vieneto nuosavybės teise valdomų jūrų laivų NT yra ne mažesnė kaip 25 procentai laivybos vieneto visų valdomų jūrų laivų NT, ir

3) laivybos vienetas teikia Lietuvoje strateginio, komercinio, techninio vadovavimo paslaugas jūrų laivams, kuriais atliekamas tarptautinis vežimas jūrų laivais, ir

4) laivybos vieneto valdomi nuosavybės teise arba pagal finansinės nuomas sutartį, kurioje numatytais nuosavybės teisės perėjimas, arba pagal pirkimo–pardavimo ar nuomas sutartį, kurioje numatytais nuosavybės teisės perėjimas laivybos vienetui apmokėjus visą turto vertę, arba pagal laivo nuomas be įgulos sutartį (*bareboat charter*) jūrų laivai, kurie naudojami tarptautiniam vežimui jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusioje veikloje, atitinka Lietuvos Respublikos ir Europos Bendrijų teisės aktų nustatytus saugumo reikalavimus.

2. Laivybos vienetui įgijus teisę ir pasirinkus mokėti fiksuočią pelno mokesčių, apmokestinimo fiksuočių pelno mokesčiu tvarka taikoma ne trumpiau kaip iki šio straipsnio 5 dalyje nurodytos datos, išskyrus atvejus, kai laivybos vienetas nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų.

3. Jei laivybos vienetas pasirinktu fiksuočio pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokesčinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuočią pelno mokesčių) praranda teisę mokėti fiksuočią pelno mokesčių (t. y. nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų) arba atsisako teisės mokėti fiksuočią pelno mokesčių nuo pajamų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, tai pradedant mokesčiniu laikotarpiu, kurį buvo prarasta ši teisė (išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytais atvejus) arba kurį buvo atsisakyta šios teisės, šioms laivybos vieneto pajamoms taikomos bendros pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatos, ir tokiam laivybos vienetui nebesuteikiama teisė pasirinkti mokėti fiksuočią pelno mokesčių visus likusius mokesčinius laikotarpius 10 metų periodu (šis periodas pradedamas skaičiuoti nuo mokesčinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuočią pelno mokesčių).

4. Kai laivybos vienetas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, pasirinktu fiksuočio pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokesčinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuočią pelno mokesčių) nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) (t. y. dėl nuo laivybos vieneto nepriklausančių priežasčių), teisės naudotis apmokestinimo fiksuočių pelno mokesčiu tvarka toks laivybos vienetas nepraranda, jei iki kito mokesčinio laikotarpio, einančio po mokesčinio laikotarpio, kurį dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) laivybos vienetas prarado teisę mokėti fiksuočią pelno mokesčių nuo pajamų iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos, pabaigos laivybos vienetas atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus.

5. Apmokestinimo fiksuočių pelno mokesčiu tvarka laivybos vienetui, atitinkančiam šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, taikoma iki 2016 m. gruodžio 31 d. Laivybos vienetas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir pasirinkęs taikyti apmokestinimo fiksuočių pelno mokesčiu tvarką, apie pasirinkimą taikyti apmokestinimo fiksuočių pelno mokesčiu tvarką centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka informuoja vietos mokesčių administratorių iki mokesčinio laikotarpio, kurį pirmą kartą laivybos vienetas įgijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuočių pelno mokesčių, pirmojo ketvirčio paskutinės dienos.

Istatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

38⁽²⁾ straipsnis. Fiksuočio pelno mokesčio apskaičiavimas

1. Jei laivybos vieneto pasirinkimu pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas taikomas fiksuočių pelno mokesčis, tai fiksuočių pelno mokesčio bazė apskaičiuojama kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų

taikant fiksuočią dienos sumą ir gautą dydį dauginant iš laivybos vieneto mokesčinio laikotarpio dienų skaičiaus. Fiksuočia suma:

- 1) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų iki 1 000 jūrų laivo NT vienetų – 3,2 Lt per dieną;
- 2) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 1 001 jūrų laivo NT vieneto iki 10 000 jūrų laivo NT vienetų – 2,3 Lt per dieną;
- 3) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 10 001 jūrų laivo NT vieneto iki 25 000 jūrų laivo NT vienetų – 1,5 Lt per dieną;
- 4) kiekvienam 100 jūrų laivo NT vienetų nuo 25 000 jūrų laivo NT vienetų – 0,92 Lt per dieną.

2. Fiksuočio pelno mokesčio bazei be jokių atskaitymų taikomas 15 procentų tarifas.

3. Nusidėvėjimo ar amortizacijos skaičiavimo apribojimai:

1) jei laivybos vieneto pasirinkimu pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas pajamoms iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos buvo taikomos fiksuočio pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatos, tai, šiomis pajamomis pradėjus taikyti bendras pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatas, turto, naudoto šioje veikloje, nusidėvėjimas ar amortizacija neskaičiuojami, jeigu nuo šio turto naudojimo pradžios iki fiksuočio pelno mokesčio mokėjimo laikotarpio pabaigos šis turtas būtų buvęs nudėvėtas ar amortizuotas pagal šio Įstatymo 1 priedelyje nustatytus normatyvus;

2) jei laivybos vienetas pagal šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio nuostatas pasirinktu fiksuočio pelno mokesčio mokėjimo laikotarpiu (šis laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo mokesčinio laikotarpio, kurį laivybos vienetas pirmą kartą išjijo teisę ir pasirinko mokėti fiksuočią pelno mokesči) praranda teisę mokėti fiksuočią pelno mokesči (t. y. nebeatitinka šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio 1 dalyje nustatyty kriterijų) arba atsisako teisės mokėti fiksuočią pelno mokesči, tai pradedant mokesčiniu laikotarpiu, kurį buvo prarasta ši teisė (išskyrus šio Įstatymo 38⁽¹⁾ straipsnio 4 dalyje numatytais atvejus) arba kurį buvo atsisakyta šios teisės, turto, naudojamo tarptautiniams vežimui jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusiai veiklai, nusidėvėjimas ar amortizacija skaičiuojami nuo turto išsigijimo kainos, sumažintos nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, kuri būtų apskaičiuota, jeigu laivybos vienetas visą laiką būtų taikęs bendras pelno mokesčio apskaičiavimo nuostatas. Tokiu atveju šio turto nusidėvėjimas ar amortizacija skaičiuojami pagal normatyvus, ne mažesnius, negu nustatyta šio Įstatymo 1 priedelyje, išskaitant mokesčinj(-ius) laikotarpi(-ius), kurj(-ais) tas turtas jau buvo naudotas šiame laivybos vienete.

4. Jei laivybos vieneto pasirinkimu pagal šio straipsnio nuostatas pajamos iš tarptautinio vežimo jūrų laivais ir su juo tiesiogiai susijusios veiklos apmokestinamos fiksuočių pelno mokesčiu, avansinis fiksuočias pelno mokesčis nemokamas.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

39 straipsnis. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų pajamų apmokestinimas

1. Kontroliuojamųjų užsienio vienetų mokesčinis laikotarpis yra kalendoriniai metai, tačiau jei kontroliuojamojos užsienio vieneto mokesčinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais arba jis nenustatomas, laikoma, kad kontroliuojamojos užsienio vieneto mokesčinis laikotarpis sutampa su kontroliuojančio vieneto mokesčiniu laikotarpiu.

2. Pozityvių pajamų apskaičiavimo, įtraukimo į kontroliuojančio Lietuvos vieneto pajamas tvarką, pajamų, neįtraukiama į pozityvią pajamas, rūšis nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos igaliota institucija.

3. Tos pačios kontroliuojamojos užsienio vieneto pajamos šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali būti apmokestintos Lietuvos Respublikoje tik vieną kartą.

4. Kontroliuojamojos užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pagal šio straipsnio nuostatas, jeigu:

1) vienetas nėra įregistruotas ar kitaip organizuotas valstybėse arba zonose, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras;

2) vienetas atitinka bet kurią užsienio vieneto verslo organizavimo formą, kurių sąrašą tvirtina finansų ministras.

5. Šio straipsnio nuostatos netaikomos tais atvejais, jeigu:

1) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamas sudaro tik kontroliuojančio vieneto išmokos, laikomos neleidžiamais atskaitymais pagal šio Įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 12 punktą, arba

2) kontroliuojamojo užsienio vieneto pajamas sudaro mažiau kaip 5 procentus kontroliuojančio vieneto pajamų.

6. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityvių pajamų, ištrauktų i Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamas užsienio vienetas, proporcingai Lietuvos vieneto turimų akcijų (dalių, pajų), balsų ar teisių i kontroliuojamojo vieneto pelną skaičiui dydžiu sumažinti i biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityvių pajamų, ištrauktų i Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokesčių. Jei toje valstybėje arba zonoje mokesčio sumokėta daugiau, negu tai numato tos valstybės arba zonos įstatymai, Lietuvos vienetas turi teisę sumažinti i biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityvių pajamų, ištrauktų i Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokesčių tuo dydžiu, kuris turėjo būti sumokėtas nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityvių pajamų, ištrauktinų i Lietuvos vieneto pajamas toje valstybėje arba zonoje, kurioje įregistruotas arba kitaip organizuotas kontroliuojamas užsienio vienetas.

7. Lietuvos vienetas turi teisę nuo kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityvių pajamų, ištrauktų i Lietuvos vieneto pajamas, pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi sutartį dėl dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo ir pagal kurios atitinkamą įstatymą kontroliuojamojo užsienio vieneto pozityviosios pajamos yra ištrauktos i tos valstybės vieneto pajamas ir apmokestintos pagal analogiškas šiame straipsnyje nustatytoms taisykles, dydžiu sumažinti i biudžetą mokėtiną pagal šį Įstatymą nuo pozityvių pajamų, ištrauktų i Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuotą pelno mokesčių.

39⁽¹⁾ straipsnis. Europos ekonominių interesų grupės pajamų bei sąnaudų priskyrimas jos dalyviams ir apmokestinimas

1. Europos ekonominių interesų grupės pajamos jos dalyviams priskiriamos pagal Europos ekonominių interesų grupės steigimo sutartyje nustatytais dalis, o jeigu tokios dalys sutartyje nenustatytos, – lygiomis dalimis.

2. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis Europos ekonominių interesų grupės pajamas priskiria savo pajamoms paskutinę Europos ekonominių interesų grupės finansinio laikotarpio, kurį tas pajamas ji uždirbo ir (arba) gavo, dieną.

3. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis jam priklausantią Europos ekonominių interesų grupės pajamą dalį priskiria savo pajamoms, nesvarbu, ar Europos ekonominių interesų grupės pelnas dalyviui išmokėtas, ar ne, ir apmokestina šio Įstatymo nustatyta tvarka.

4. Europos ekonominių interesų grupės patirtos sąnaudos jos dalyviams priskiriamos vadovaujantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytais principais.

5. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis iš savo pajamų atskaito tas Europos ekonominių interesų grupės sąnaudas, kurios pagal šio Įstatymo nuostatas priskiriamos leidžiamiems atskaitymams ir ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

6. Priskiriamos Europos ekonominių interesų grupės pajamos ir sąnaudos išreiškiamais litais pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų lito ir užsienio valiutos santykį, nustatyta pajamų ir sąnaudų priskyrimo dieną.

7. Europos ekonominių interesų grupės dalyvis i savo pajamas neįtraukia iš Europos ekonominių interesų grupės gauto pelno ar jo dalies.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

40 straipsnis. Sandorių arba ūkinių operacijų vertės koregavimas ir pajamų ar išmokų apibūdinimas iš naujo

1. Vienetai, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną, pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrają rinkos kainą, o leidžiamais atskaitymais arba ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymais turi pripažinti bet kokio sandorio arba

bet kokios ūkinės operacijos sąnaudų sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrają rinkos kainą.

2. Jei asocijuotų asmenų tarpusavio sandoriuose arba ūkinėse operacijose sudaromos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų sudaromos ar nustatomos neasocijuotų asmenų tarpusavio sandoriu arba ūkine operacija, tada bet koks pelnas (pajamos), kuris, jei tokį sąlygą nebūtų, būtų priskiriamas vienam iš tų asmenų, bet dėl tokių sąlygų jam nepriskiriamas, gali būti įtraukiamas į to asmens pajamas ir atitinkamai apmokestinamas. Finansų ministras nustato šios dalies įgyvendinimo taisykles.

3. Vienetai, šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuodami apmokestinamąjį pelną, Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytais atvejais ir tvarka turi iš naujo apibūdinti pajamas ar išmokas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

40¹ straipsnis. Fiziniams asmenims paskirstyto pelno apmokestinimas pelno mokesčiu

1. Lietuvos vieneto, kuris nėra laisvosios ekonominės zonas įmonė, fiziniams asmenims paskirstomas 2009 metų ir vėlesnių metų pelnas (ar jo dalis), proporcionaliai tenkantis dėl šio Įstatymo 12 straipsnio 5, 15, 16 punktuose, 46¹ straipsnyje nustatytu lengvatų neapmokestintam ir (arba) taikant 0 procentų tarifą apmokestintam apmokestinamajam pelnui, apmokestinamas taikant 15 procentų mokesčio tarifą.

2. Lietuvos vienetas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto paskirstomo pelno apskaičiuotą pelno mokesčių į biudžetą sumoka ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį toks paskirstytas pelnas buvo išmokėtas fiziniams asmenims, dešimtos dienos.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-174](#), 2009-02-19, Žin., 2009, Nr. 25-976 (2009-03-05)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

IX SKYRIUS

REORGANIZAVIMO, PERLEIDIMO, LIKVIDAVIMO PASKIRŲ ATVEJŲ APMOKESTINIMAS, TURTO VERTĖS PAJAMŲ BEI NUOSTOLIŲ PRIPAŽINIMAS TAM TIKRAIS REORGANIZAVIMO, LIKVIDAVIMO, PERLEIDIMO ATVEJAIS

41 straipsnis. Reorganizavimo ir perleidimo dalyviai ir atvejai

1. Vienetų, jų dalyvių pajamos bei nuostoliai kituose šio skyriaus straipsniuose nustatyta tvarka pripažistami šiame straipsnyje nustatytais reorganizavimo ar perleidimo atvejais, kai:

1) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 5 procentų mokesčio tarifus, arba tarp užsienio vienetų – Europos Sajungos valstybių narių rezidentų mokesčių tikslais, Europos Sajungos valstybėse narėse turinčių verslo organizavimo formą, nurodytą 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/434/EB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis, (toliau – Direktyva 90/434/EB) priede, ir esančių Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytu mokesčių mokėtojais, arba

2) vienetų turtas, teisės ir pareigos perleidžiamos tarp Lietuvos vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas yra apmokestinamas taikant šio Įstatymo 5 straipsnyje nustatytus 15 arba 5 procentų mokesčio tarifus, ir užsienio vienetų – Europos Sajungos valstybių narių rezidentų mokesčių tikslais, Europos Sajungos valstybėse narėse turinčių verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 90/434/EB priede, ir esančių Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytu mokesčių mokėtojais, arba

3) perkeliama vieneto (Europos bendrovės ar Europos kooperatinės bendrovės) registruota buveinė.

2. Reorganizavimo ar perleidimo atvejai:

1) vienetai reorganizuojami prijungiant, t. y. vienas ar keli vienetai, baigę veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamieji vienetai), prijungiami prie kito, jau esančio, vieneto (toliau – įsigyjantysis vienetas) ir prijungimo momentu visas įsigyjamujų vienetų turtas, teisės ir pareigos pereina įsigyjančiajam vienetui, įsigyamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) mainais gauna išleistų įsigyjančiojo vieneto, kuriam pereina įsigyamojo vieneto turtas, teisės ir pareigos, akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyjamujų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

2) vienetai reorganizuojami sujungiant, t. y. du ar daugiau vienetų, baigę veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamieji vienetai), sujungiami į naują vienetą (toliau – įsigyjantysis vienetas) ir sujungimo momentu įsigyjamujų vienetų turtas, teisės ir pareigos pereina įsigyjančiajam vienetui, įsigyamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) mainais gauna išleistų įsigyjančiojo vieneto, kuriam pereina įsigyamojo vieneto turtas, teisės ir pareigos, akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyjamujų vienetų akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

3) vieneto, baigiančio veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamasis vienetas), visas turtas, teisės ir prievolės pereina kitam vienetui, valdančiam 100 procentų jo įstatinio kapitalo (100 procentų akcijų, atspindinčių jo kapitalą) (toliau – įsigyjantysis vienetas);

4) vienetai reorganizuojami išdalijant arba padalijant, t. y. vienetas, baigiantis veiklą be likvidavimo procedūros (toliau – įsigyjamasis vienetas), išdalija ar išskaido savo turtą, teises ir pareigas į dvi ar daugiau dalių ir tuo pačiu momentu jos pereina dviem ar daugiau jau esančių ar naujai kuriamų vienetų (toliau – įsigyjantieji vienetai), įsigyamojo vieneto dalyviai vietoj turėtų įsigyamojo vieneto akcijų (dalių, pajų) proporcingai mainais gauna išleistų įsigyjančiųjų vienetų akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant įsigyamojo vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

5) vienetas, toliau tēsiantis veiklą (toliau – perleidžiantysis vienetas), perleidžia vieną ar kelias savo veiklos dalis kaip turto, teisių ir pareigų visumą, kuri organizaciniu požiūriu sudaro autonomišką ekonominį vienetą, vykdantį veiklą ir galintį atlikti savo funkcijas savo nuožiūra (toliau – veiklos dalis), vienam ar keliems naujai kuriams ar jau esantiems vienetams (toliau – įsigyjantieji vienetai) kartu sumažindamas įstatinį kapitalą, perleidžiančiojo vieneto dalyviai vietoj turėtų perleidžiančiojo vieneto akcijų (dalių, pajų) proporcingai mainais gauna išleistų įsigyjančiųjų vienetų akcijų (dalių, pajų); jei, keičiant veiklos dalis perleidžiančio vieneto akcijas į įsigyjančiųjų vienetų akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

6) vienetas, toliau tēsiantis veiklą (toliau – perleidžiantysis vienetas), perleidžia veiklą kaip kompleksą arba vieną ar daugiau veiklos dalių kitam vienetui (toliau – įsigyjantysis vienetas) mainais už įsigyjančiojo vieneto akcijas (dalis, pajus);

7) vienetas, siekdamas visiškai kontroliuoti kitą vienetą įsigyjant daugumą balsų (t. y. turėti daugiau kaip 1/2 to vieneto akcijų suteikiamų balsų) (toliau – įsigyjantysis vienetas) ar turėdamas daugumą balsų (t. y. daugiau kaip 1/2 to vieneto akcijų suteikiamų balsų) ir siekdamas įsigyti daugiau to vieneto akcijų, perleidžia išleidžiamas savo akcijas (dalis, pajus) mainais įsigyamojo vieneto dalyviams už jų turimas įsigyamojo vieneto akcijas; jei, keičiant įsigyamojo vieneto dalyvių turimas įsigyamojo vieneto akcijas į įsigyjančiojo vieneto akcijas, akcijų kainų skirtumas apmokamas pinigais – tai ne daugiau kaip 10 procentų akcijų nominalios vertės arba, kai nominalios vertės nėra, ne daugiau kaip 10 procentų balansinės akcijų vertės;

8) vienetas, toliau tēsiantis veiklą, (toliau – perleidžiantysis vienetas) atskiria dalį, kuriai proporcingai priskirtų turto, nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų pagrindu sukuriamas vienas ar keli nauji vienetai (toliau – įsigyjantieji vienetai);

9) vienetas (Europos bendrovė ar Europos kooperatinė bendrovė), kuris nėra likviduojamas ar nėra sukuriamas naujas vienetas, perkelia registruotą buveinę į kitą Europos Sajungos valstybę narę.

3. Kai šio straipsnio 2 dalyje nustatytais atvejais įsigijantysis vienetas yra šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas užsienio vienetas, tai šio skyriaus nuostatos taikomos, jei po reorganizavimo ar perleidimo, nustatyto šio straipsnio 2 dalyje, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 7 ir 9 punktus, tas užsienio vienetas gauto turto, teisių ir pareigų pagrindu toliau vykdo veiklą per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje. Kai šio straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas vienetas (Europos bendrovė ar Europos kooperatinė bendrovė) perkelia registruotą buveinę, tai šio skyriaus nuostatos taikomos, jei po registruotos buveinės perkėlimo šis vienetas buvusių Lietuvos vienetui priskiriamą turto, teisių ir pareigų pagrindu toliau vykdo veiklą per nuolatinę buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

42 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos reorganizavimo ir perleidimo atvejais

1. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vieneto dalyviai už turimas šio vieneto akcijas (dalis, pajus) mainais gauna kito vieneto akcijų (dalių, pajų), tai turto vertės padidėjimas nelaikomas tą dalyvių, mainais gavusių naujas akcijas (dalis, pajus), pajamomis. Tokiu atveju vieneto dalyvių mainais gautų naujų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina yra šių dalyvių išmainytų akcijų (dalių, pajų) įsigijimo kaina, buvusi iki šių akcijų (dalių, pajų) perdavimo mainais.

2. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vienetas perleidžia turtą kitam vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Tokiu atveju vienetiui, gavusiam nuosavybėn turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

3. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais užsienio vienetas perleidžia Lietuvoje esančią nuolatinę buveinę kitam vienetui, tai šiai nuolatinei buveinei tenkantis turto vertės padidėjimas nelaikomas šios nuolatinės buveinės pajamomis. Tokiu atveju vienetiui, gavusiam nuosavybėn turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

4. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos vienetas perleidžia veiklos dalį, esančią Europos Sąjungos valstybėje narėje, užsienio vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis.

5. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos vienetas perleidžia veiklos dalį kitam Lietuvos vienetui, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas turtą perleidusio vieneto pajamomis. Tokiu atveju vienetiui, gavusiam nuosavybėn turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

6. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais užsienio vienetas perleidžia veiklos dalį, esančią Europos Sąjungos valstybėje narėje, Lietuvos vienetui, tai Lietuvos vienetui, gavusiam nuosavybėn turtą, šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi iki turto perleidimo nuosavybėn turtą perdavusiame vienete.

7. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, tai turto vertės padidėjimas nelaikomas Lietuvos vieneto pajamomis, o vieneto, toliau vykdančio veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę, šiai nuolatinei buveinei Lietuvos Respublikoje priskirto šio turto įsigijimo kaina yra šio turto įsigijimo kaina, buvusi Lietuvos vienete iki registruotos buveinės perkėlimo.

8. Kai šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais vienetas perleidžia turtą kitam vienetui, tai vienetas, gavęs nuosavybėn turtą, tėsia to turto nusidėvėjimo arba amortizacijos skaičiavimą taip, kaip tai darė turtą perdavęs vienetas iki perdavimo. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, tai dėl registruotos buveinės perkėlimo nuolatinėi buveinei Lietuvos Respublikoje priskirto šio turto nusidėvėjimas ar amortizacija tėsiami taip, kaip tai darė Lietuvos vienetas iki registruotos buveinės perkėlimo.

9. Šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais reorganizavimo ar perleidimo momentu susidaręs skirtumas (dydis, kuriuo įsigyjančiojo vieneto sumokėta kaina viršija įsigyto grynojo turto vertę) iš pajamų neatskaitomas, o neigiamas skirtumas (dydis, kuriuo įsigyjančiojo vieneto sumokėta kaina mažesnė už įsigyto grynojo turto vertę) į pajamas neįtraukiamas.

10. Šio straipsnio nuostatos taikomos tik tuo atveju, kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nustatytais atvejais vienetas ar jo dalyviai, mainais gavę akcijų (dalių, pajų), jų neparduoda ar kitaip neperleidžia nuosavybę trejus metus, išskyrus atvejus, kai akcijos (dalys, pajai) perleidžiamos dėl teisės aktų reikalavimų, ar vėlesnius šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nustatytus atvejus.

Pastaba. 10 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2014 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių peleno mokesčių (įstatymas Nr. XII-428).

11. Šio Įstatymo 41 straipsnyje nustatytais atvejais pinigais apmokėtas akcijų kainų skirtumas priskiriamas jį gavusio vieneto dalyvio pajamoms.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2418, 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. XII-428, 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

43 straipsnis. Nuostoliai vienetų reorganizavimo, perleidimo, pertvarkymo atvejais

1. Reorganizavimo ar perleidimo atvejais, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip, įsigyjamajo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų mokesčinių laikotarpio nuostolius (išskyrus vienetų (ne finansų įstaigų) nuostolius dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo), susidariusius iki reorganizavimo ar perleidimo pabaigos ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus metus, tēsiant šių nuostolių perkėlimą, gali perkelti įsigyjantysis vienetas ar vienetai, jei įsigyjantysis vienetas ar vienetai tēsia perimtą veiklą ar veiklos dalį ne trumpesnį kaip 3 metų laikotarpi. Įsigyjančiam vienetui ar vienetams gali būti perduodami tik su įsigyjamajo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų perleista ir įsigyjančiajame vienete tēsiama veikla ar veiklos dalimi susiję mokesčinių laikotarpių nuostoliai.

2. Pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam 3 metų laikotarpiui, įsigyjančiam vienetui perduoti su įsigyjamajo ar perleidžiančiojo vieneto ar vienetų perleista veikla ar veiklos dalimi susiję mokesčinių laikotarpių nuostoliai, pradedant mokesčinių laikotarpiu, kurį įsigyjantysis vienetas nebėtėsia perimtos veiklos ar veiklos dalies, nebeperkeliami.

3. Perleidžiantysis vienetas mokesčinių laikotarpio nuostolius, susidariusius iki perleidimo pabaigos ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus mokesčinius metus, mažina įsigyjančiajam vienetui perleistai veiklai ar veiklos daliai tenkančia mokesčinių nuostolių suma.

4. Kai reorganizavimas vykdomas 41 straipsnio 2 dalies 7 punkte nurodytu atveju, vienetai nuostolių perkėlimą tēsia neatsižvelgdamis į šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatas.

5. Jeigu mokesčinių laikotarpiu vienetas pertvarkomas, ankstesnių mokesčinių laikotarpių mokesčiniai nuostoliai perkeliami tik tais atvejais, jei dėl pertvarkymo nepasikeičia vieneto savininkai ir pertvarkytas vienetas 3 metus tēsia tą pačią veiklą kaip ir iki pertvarkymo.

6. Kai šio Įstatymo 41 straipsnio 2 dalies 9 punkte nustatytu atveju Lietuvos vienetas perkelia registruotą buveinę, šio Lietuvos vieneto mokesčinių laikotarpio nuostolius, susidariusius iki regiszruotos buveinės perkėlimo ir šio Įstatymo nustatyta tvarka neperkeltus į kitus metus, tēsdamas šių nuostolių perkėlimą, gali perkelti vienetas, toliau vykdantis veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. X-1110, 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. X-1697, 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

44 straipsnis. Neteko galios nuo 2006 m. sausio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. X-456, 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

45 straipsnis. Turto vertės padidėjimo pajamos bei nuostoliai įmones likviduojant

1. Jei likviduojamas vienetas paskirsto turą savo dalyviams, toks paskirstymas yra laikomas to turto pardavimu už to turto tikrą rinkos kainą, nustatytą nuosavybės teisės perleidimo dieną, o skirtumas tarp to turto įsigijimo kainos ir pardavimo kainos bus laikomas vieneto turto vertės padidėjimo pajamomis, jei šiame įstatyme nenustatyta kitaip. Likviduojant vienetą, vieneto patirti nuostoliai dėl turto perleidimo laikomi likviduojamo vieneto nuostoliais.

2. Likviduojamo vieneto dalyviai pripažįsta turto vertės padidėjimo pajamas (turto vertės nuostolius) likviduojamo vieneto turto ar jo dalies gavimo momentu. Tokias pajamas (nuostolius) sudaro vieneto dalyvių nuosavybės teisių (dalių, pajų, akciju) įsigijimo kainos ir iš likviduojamo vieneto gauto turto rinkos kainos skirtumas. Turto, gauto iš likviduojamo vieneto, įsigijimo kaina vieneto dalyviams yra to turto tikroji rinkos kaina.

46 straipsnis. Apskaitos ataskaitos

1. Įsigyjančiojo vieneto aiškinamajame rašte už tą mokesčinį laikotarpi, kuriuo buvo įvykdytos šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytos operacijos, nurodoma, per kurį mokesčinį laikotarpi įvyko turto ir teisių perleidimas iš įsigytojo vieneto ar vienetų. Vélesniuose aiškinamuosiuose raštuose privalo būti nurodyta, kuriame aiškinamajame rašte pateikta šioje dalyje nustatyta informacija.

2. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiamas paskutinis įsigytojo vieneto balansas (vienetų balansas).

3. Kartu su aiškinamuoju raštu pateikiami apskaičiuoti skirtumai tarp to turto, kuris nudėvimas arba amortizuojamas, likutinės vertės, užfiksuotos įsigytajame vienete ar vienetuose ir įsigijusiame vienete.

4. Vienetų dalyviai (akciju (dalių, pajų) savininkai) aiškinamajame rašte nurodo įsigytojo vieneto ar vienetų akcijų nominalią vertę ir kainą, kuria gautos akcijos (dalys, pajai) įtraukiamos į apskaitą tame vienete.

5. Už šiame straipsnyje nurodytų duomenų nepateikimą laiku mokesčių administratorui, neteisingų duomenų įrašymą dokumente ir tokio dokumento pateikimą mokesčių administratorui taikoma įstatymu nustatyta atsakomybė.

IX¹ SKYRIUS APMOKESTINAMOJO PELNO SUMAŽINIMAS

Skyriaus pavadinimo redakcija nuo 2014-01-01:

IX¹ SKYRIUS

APMOKESTINAMOJO PELNO IR PELNO MOKESČIO SUMAŽINIMAS

Skyriaus pavadinimo pakeitimai:

Nr. [XII-366](#), 2013-06-13, Žin., 2013, Nr. 68-3407 (2013-06-28)

46¹ straipsnis. Apmokestinamojo pelno sumažinimas dėl vykdomo investicinio projekto

1. Vienetas, vykdantis investicinį projektą, apmokestinamajį pelną gali sumažinti šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Apmokestinamajį pelną galima sumažinti per mokesčinį laikotarpi, už kurį apskaičiuotas apmokestinamasis pelnas mažinamas, faktiškai patirtų išlaidų šioje dalyje nurodytus reikalavimus atitinkančiam turtui įsigyti dydžiu (įsigyjant krovinius automobilius, priekabas ir puspriekabes, apmokestinamajį pelną dėl šio turto įsigijimo galima sumažinti tik iki vieno milijono litų patirtų išlaidų per mokesčinį laikotarpi sumą). Apmokestinamasis pelnas mažinamas, jeigu turtas yra reikalingas vieneto investicinio projekto vykdymui ir:

1) turtas yra priskirtinas šio įstatymo 1 priedelyje nurodytomis ilgalaikio turto grupėms „mašinos ir įrengimai“, „irenginiai (stacionari, gręžiniai ir kt.)“, „kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)“, „programinė įranga“, „įsigytos teisės“ ir ilgalaikio turto grupės „krovinių automobiliai, priekabos ir puspriekabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų“ turtui – kroviniams automobiliams, priekaboms ir puspriekabėms, ir

2) turtas yra nenaudotas ir pagamintas ne anksčiau kaip prieš 2 metus (skaičiuojant nuo ilgalaikio turto naudojimo pradžios).

Pastaba. 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2014 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių (įstatymas Nr. [XII-428](#)).

2. Apmokestinamasis pelnas gali būti sumažintas ne daugiau kaip 50 procentų. Jei šio straipsnio 1 dalyje nurodytų išlaidų suma yra didesnė nei 50 procentų už mokesčinių laikotarpį apskaičiuoto apmokestinamojo pelno sumos, šią sumą viršijančios išlaidos gali būti perkeliamas už vėlesnius keturis vienas po kito einančius mokesčinius laikotarpius apskaičiuotoms apmokestinamojo pelno sumoms sumažinti, atitinkamai mažinant perkeliamą tokį išlaidų sumą. Tačiau už kiekvieną mokesčinių laikotarpį apskaičiuotas apmokestinamasis pelnas negali būti sumažintas daugiau kaip 50 procentų.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas faktiškai patirtų išlaidų dydis turi būti sumažintas tam tikslui panaudotų nacionalinio biudžeto, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto, Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, kitų valstybės pinigų fondų, savivaldybių fondų, Europos Sajungos ir kitos finansinės paramos lėšų suma, jeigu tokios lėšos ar tokia parama buvo gauta.

4. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka apmokestinamasis pelnas gali būti sumažintas tik per 2009–2018 metų mokesčinius laikotarpius patirtomis išlaidomis.

5. Ilgalaikis turtas, dėl kurio įsigijimo šiame straipsnyje nustatyta tvarka buvo sumažintas apmokestinamasis pelnas, vieneto veikloje turi būti naudojamas ne trumpiau negu 3 metus. Jeigu tokis ilgalaikis turtas naudojamas vieneto veikloje trumpiau, išskyrus vieneto pabaigą ir atvejus, kai turtas nebenaudojamas ar perleidžiamas dėl teisés aktų reikalavimų, prarandamas dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veiklos, dėl sumažinto apmokestinamojo pelno neapskaičiuotas pelno mokesčis turi būti sumokėtas į valstybės biudžetą perskaičiuojant ir apmokestinant praėjusių mokesčinių laikotarpių apmokestinamuosis pelnus. Toks perskaičiavimas neatliekamas, kai ilgalaikis turtas naudojamas vieneto veikloje trumpiau negu 3 metus dėl to, kad reorganizavimo ar perleidimo atvejais pereina įsigyjančiajam vienetui, tačiau tik tuo atveju, jeigu įsigyjantysis vienetas perimtą turą naudoja iki tol, kol sueis 3 metai nuo ilgalaikio turto naudojimo jį perleidusime vienete pradžios. Įsigyjantysis vienetas, perėmęs ilgalaikį turą reorganizavimo ar perleidimo atvejais ar dėl teisés aktų reikalavimų, gali tapti apmokestinamojo pelno sumažinimą, kaip tai būtų darės ilgalaikį turą perleidęs ir galimybę dėl tokio ilgalaikio turto įsigijimo sumažinti apmokestinamajį pelną netekęs vienetas.

6. Vienetas, katinantis sumažinti apmokestinamajį pelną dėl vykdomo investicinio projekto, pradėjęs vykdyti investicinį projektą, apie tai centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka ir terminais turi informuoti vietos mokesčių administratorių.

Įstatymas papildytas skyriumi:

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)

Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

Įstatymas papildomas straipsniu nuo 2014-01-01:

46² straipsnis. Pelno mokesčio sumažinimas dėl filmo ar jo dalies gamybai neatlygintinai suteiktų lėšų

1. Lietuvos vienetas ar užsienio vienetas, per nuolatinę buveinę Lietuvoje neatlygintinai suteikęs šio įstatymo 17² straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkančių lėšų filmo arba jo dalies gamybai Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali šių lėšų suma sumažinti pelno mokesčių, apskaičiuotą už tą mokesčinių laikotarpį, kurį buvo gauta investicijos pažyma. Jeigu investicijos pažyma gaunama nepasibaigus pelno mokesčio deklaracijos pateikimo terminui, gali būti mažinamas ir mokesčinių laikotarpiu, kurį gauta investicijos pažyma, mokėtinis už praėjusių mokesčinių laikotarpį apskaičiuotas pelno mokesčis.

2. Už mokesčinių laikotarpį mokėtinis pelno mokesčis neatlygintinai suteiktų lėšų filmo arba jo dalies gamybai Lietuvos Respublikoje suma gali būti mažinamas ne daugiau kaip 75 procentais. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytų lėšų suma didesnė kaip 75 procentai už mokesčinių laikotarpį mokėtinio pelno mokesčio sumos, tiek, kiek ši suma viršijama, gali būti mažinamas už du vėlesnius vienas po kito einančius mokesčinius laikotarpius mokėtinis pelno mokesčis, tačiau už kiekvieną mokesčinių laikotarpį apskaičiuota pelno mokesčio suma negali būti mažinama daugiau kaip 75 procentais.

Įstatymas papildytas skyriumi:

Nr. [XII-366](#), 2013-06-13, Žin., 2013, Nr. 68-3407 (2013-06-28)

X SKYRIUS
PELNO MOKESČIO APSKAIČIAVIMAS, SUMOKĖJIMAS,
IŠIEŠKOJIMAS IR GRĄŽINIMAS

47 straipsnis. Avansinio pelno mokesčio apskaičiavimas ir sumokėjimas

1. Avansinis pelno mokesčio apskaičiuojamas šiame straipsnyje nustatyta tvarka. Avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja mokesčio mokėtojas.

2. Mokesčio mokėtojai avansinio pelno mokesčio sumą apskaičiuoja šia tvarka:

1) pagal praėjusių metų veiklos rezultatus. Avansinio pelno mokesčio už pirmuosius devynis mokesčinių laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą už mokesčinių laikotarpį, buvusį prieš praėjusį mokesčinių laikotarpį. Avansinio pelno mokesčio už dešimtą – dyvilką mokesčinių laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal praėjusį mokesčinių laikotarpį faktiškai apskaičiuotą pelno mokesčio sumą. Kiekvieno ketvirčio avansinio pelno mokesčio sudarys atitinkamai 1/4 faktiškai per minėtus mokesčinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) pagal numatomą mokesčinių laikotarpio pelno mokesčio sumą. Mokesčio mokėtojas gali pasirinkti avansinį pelno mokesčių mokėti kas ketvirtį po 1/4 numatomos mokesčinių laikotarpio pelno mokesčio sumos. Avansinio pelno mokesčio apskaičiuota suma pagal numatyta mokesčinių laikotarpio pelno mokesčio sumą turi sudaryti ne mažiau kaip 80 procentų faktiškos metinio pelno mokesčio sumos. Jeigu avansinio pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota numatyta pelno mokesčio suma yra mažesnė kaip 80 procentų metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuotos pelno mokesčio sumos, nuo kiekvieną ketvirtį nesumokėtos avansinio pelno mokesčio sumos skaičiuojami delspinigiai Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Mokesčio mokėtojas gali patikslinti avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuodamas kiekvieno ketvirčio avansinio pelno mokesčio sumą lygiomis dalimis nuo mokesčinių laikotarpio pradžios.

3. Apskaičiuojant avansinio pelno mokesčio sumą, neatsižvelgiant į pelno mokesčio sumą, apskaičiuotą nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatyta paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokesčinių laikotarpį grynaus gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą.

4. Pirmaisiais mokesčinių metais įregistruoti vienetai nuo avansinio pelno mokesčio atleidžiami, o antraisiais mokesčinių metais mokesčio mokėtojas, pasirinkęs avansinį pelno mokesčių mokėti pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, pradeda mokėti avansinį pelno mokesčių nuo mokesčinių laikotarpio dešimto mėnesio. Jeigu mokesčinių laikotarpis, buvęs prieš praėjusį mokesčinių laikotarpį, buvo trumpesnis negu dyviliai mėnesių, apskaičiuojant avansinį pelno mokesčių faktiškai sumokėta pelno mokesčio suma laikoma už tą mokesčinių laikotarpį apskaičiuota pelno mokesčio suma, padalyta iš to mokesčinių laikotarpio mėnesių skaičiaus ir padauginta iš dyvilių.

5. Jei praėjusio mokesčinių laikotarpio apmokestinamosios pajamos neviršijo 1 milijono litų, vienetas mokesčinių laikotarpiu avansinio pelno mokesčio mokėti neprivalo.

6. Avansinio pelno mokesčio turi būti sumokėtas ne vėliau kaip paskutinę kiekvieno mokesčinių laikotarpio ketvirčio dieną, o už paskutinį mokesčinių laikotarpio ketvirtį – ne vėliau kaip iki šio ketvirčio paskutinio mėnesio 25 dienos.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

48 straipsnis. Pelno mokesčio apskaičiavimo momentas

Pelno mokesčio apskaičiuojamas pagal paskutinės mokesčinių laikotarpio dienos būklę.

49 straipsnis. Pelno mokesčio iškaitymas

Pelno mokesčio iškaitomas į valstybės biudžetą.

50 straipsnis. Pelno mokesčio deklaracijos ir ataskaitos

1. Pelno mokesčio deklaracijų rūšys yra šios:

1) minėtė pelno mokesčio deklaracija;

- 2) avansinio pelno mokesčio deklaracija;
 - 3) deklaracija apie užsienio vienetui išmokėtās pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtą pelno mokestį;
 - 4) užsienio vieneto, vykdančio veiklą Lietuvos Respublikoje (nuolatinės buveinės) deklaracija;
 - 5) deklaracija apie nuo gautų ir išmokėtų dividendų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokestį;
 - 6) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracija.
2. Ataskaitos – metinės pelno mokesčio deklaracijos priedai:
- 1) asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinų operacijų ataskaita;
 - 2) ataskaita apie kontroluojamuosius ir kontroluojančius vienetus bei gyventojus.
3. Kitos ataskaitos:
- 1) išvestinių finansinių priemonių ataskaita;
 - 2) kitos centrinio mokesčio administratoriaus nustatytois deklaracijų arba ataskaitų formos.
4. Šio straipsnio 1 dalies 3, 5, 6 punktuose, 2 dalies 1 punkte ir 3 dalies 1 punkte nustatytos ataskaitos ir deklaracijos pateikiamas tik tuo atveju, jei per mokesčinį laikotarpį vienetas atliko atitinkamas ūkines operacijas.
5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita saugoma vienete.
6. Deklaracijų ir ataskaitų formas, jų užpildymo tvarką ir atvejus, kada pildoma šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta ataskaita, nustato centrinis mokesčio administratorius.
- Straipsnio pakeitimai:*
- Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)
- Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
- Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

51 straipsnis. Metinės pelno mokesčio deklaracijos, metinės fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos ir avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas

1. Lietuvos vienetai ir nuolatinės buveinės, kurių pajamos apmokestinamos šio Istatymo nustatyta tvarka, privalo užpildyti metines pelno mokesčio ir (arba) metines fiksuoto pelno mokesčio bei avansinio pelno mokesčio deklaracijas ir pateikti jas tam vienos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie yra arba privalo būti įregistruoti mokesčio mokėtojais. Vienetai, gautą paramą panaudojė ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatyta paramos paskirtį, taip pat iš vieno paramos teikėjo per mokesčinį laikotarpį grynais pinigais gavę paramą, viršijančią 250 MGL dydžio sumą, privalo užpildyti metines pelno mokesčio deklaracijas ir pateikti jas tam vienos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie yra arba privalo būti įregistruoti mokesčio mokėtojais.

2. Metinė pelno mokesčio ir (arba) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos kartu su finansinių ataskaitų rinkiniu (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka jis privalo būti sudarytas) pateikiamas pasibaigus mokesčiniams laikotarpiui iki kito mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio pirmos dienos. Lietuvos vieneto arba nuolatinės buveinės paskutinio mokesčinio laikotarpio metinė pelno mokesčio ir (arba) metinė fiksuoto pelno mokesčio deklaracijos kartu su finansinių ataskaitų rinkiniu (jeigu teisės aktų nustatyta tvarka jis privalo būti sudarytas) pateikiamas per 30 dienų nuo veiklos pabaigos.

3. Avansinio pelno mokesčio deklaracijos pateikimas:

1) jei avansinis pelno mokesčis apskaičiuojamas pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius devynis mokesčinio laikotarpio mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokesčinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną. Avansinio pelno mokesčio apyskaita už mokesčinio laikotarpio dešimtą – dyvilką mėnesius pateikiama ne vėliau kaip mokesčinio laikotarpio dešimto mėnesio paskutinę dieną;

2) jei avansinis pelno mokesčis apskaičiuojamas pagal numatomą mokesčinio laikotarpio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip mokesčinio laikotarpio pirmo mėnesio paskutinę dieną.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

52 straipsnis. Deklaracijos apie užsienio vienetui išmokėtās pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtā pelno mokesčių pateikimas

1. Kai užsienio vieneto pajamos yra apmokestinamos pelno mokesčiu šio Įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka, pelno mokesčių išskaičiuojantį asmuo – Lietuvos vienetas arba nuolatinė buveinė užpildo deklaraciją ir pateikia ją vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje yra arba privalo būti įregistruotas mokesčio mokėtoju mokesčių išskaičiuojantis asmuo.
2. Deklaracija apie užsienio vienetui išmokėtās pajamas (sumas) ir apskaičiuotą bei į biudžetą sumokėtiną pelno mokesčių pateikiama ne vėliau kaip per 15 dienų pasibaigus mėnesiui, kurį buvo išmokėtos pajamos (sumos).

53 straipsnis. Pelno mokesčio sumokėjimas ir grąžinimas

1. Pelno mokesčis ir (arba) fiksotas pelno mokesčis pagal metines pelno mokesčio ir (arba) fiksoto pelno mokesčio deklaracijas. Pelno mokesčis ir (arba) fiksotas pelno mokesčis turi būti sumokėti ne vėliau kaip iki kito mokesčinio laikotarpio šešto mėnesio pirmos dienos. Veiklą baigiančią mokesčio mokėtojų pelno mokesčis ir (arba) fiksotas pelno mokesčis pagal paskutinio mokesčinio laikotarpio metines pelno mokesčio ir (arba) fiksoto pelno mokesčio deklaracijas turi būti sumokėti ne vėliau kaip paskutinę metinės pelno mokesčio ir (arba) metinės fiksoto pelno mokesčio deklaracijų pateikimo termino dieną. Jeigu metinėje pelno mokesčio deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokesčinį laikotarpį sumokėtą avansinio pelno mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo šį skirtumą sumokėti į biudžetą. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Pastaba. I dalies nuostatos taikomos deklaruojant 2013 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių (įstatymas Nr. [XII-428](#)).

2. Pelno mokesčis, apskaičiuotas nuo pajamų (sumų), išmokėtų užsienio vienetui, turi būti sumokėtas ne vėliau kaip deklaracijos pateikimo termino pabaigos dieną. Jei Lietuvos vienetas ar nuolatinė buveinė išskaitė ir sumokėjo pelno mokesčių, apskaičiuotą nuo užsienio vienetui ar jo nuolatinei buveinei išmokėtų sumų (pajamų), kurioms galėjo būti taikomos šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio nuostatos, tai užsienio vienetui mokesčis grąžinamas (išskaitomas) Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Užsienio vienetas raštiškai prašymą grąžinti (išskaityti) mokesčių ir dokumentus, įrodančius, kad tenkinami šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, turi pateikti per dvejus metus nuo minėtų sumų (pajamų) išmokėjimo jam dienos. Sumokėtas pelno mokesčis turi būti grąžinamas (išskaitomas) ne vėliau kaip per vienerius metus nuo raštiško prašymo grąžinti (išskaityti) mokesčių ir dokumentų, įrodančių, kad tenkinami šio Įstatymo 37⁽¹⁾ straipsnio 1–3 dalyse nustatyti kriterijai, gavimo dienos.

Straipsnio pakeitimai:

- Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)
Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
Nr. [X-1250](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)
Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)
Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)
Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

54 straipsnis. Užsienio vieneto apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio perskaičiavimas

1. Užsienio vienetas, gavęs pajamų už Lietuvos Respublikoje vykdomą atlikėjų ar sporto veiklą (toliau šiame straipsnyje – veikla) ir (arba) parduotą ar kitaip perleistą nuosavybėn nekilnojamajį pagal prigimtį daiktą, esantį Lietuvos Respublikos teritorijoje (toliau šiame straipsnyje – turtas), turi teisę centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka kreiptis į vietos mokesčių administratorių, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokesčių išskaičiuojantis asmuo, dėl apskaičiuoto ir sumokėto pelno mokesčio už Lietuvos Respublikoje vykdomą veiklą ir (arba) parduotą ar kitaip perleistą nuosavybėn turtą perskaičiavimo. Šiuo atveju pelno mokesčis būtų apskaičiuojamas nuo turto vertės padidėjimo pajamų ir (ar) veiklos Lietuvos Respublikoje apmokestinamojo pelno.

2. Prašymas ir dokumentai, pagrindžiantys turto įsigijimo kainą, dėl pelno mokesčio perskaičiavimo pateikiami tam vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokesčių išskaičiuojantis asmuo. Vietos mokesčio administratorius, patikrinęs šių

dokumentų ir sandorių teisėtumą, apskaičiuoja turto vertės padidėjimo pajamas, uždirbtas pardavus ar kitaip perleidus nuosavybėn turtą, ir pelno mokesčių. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

3. Prašymas ir dokumentai, pagal kuriuos apskaičiuotas veiklos Lietuvos Respublikoje apmokestinamasis pelnas, pateikiami tam vienos mokesčių administratorui, kurio veiklos teritorijoje įregistruotas mokesčių išskaičiuojantis asmuo. Mokesčio permoka grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

55 straipsnis. Pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėse, atskaitymai

1. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuoto pelno mokesčio sumos, neįskaitant nuo gautos paramos, panaudotos ne pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatyme nustatytą paramos paskirtį, taip pat nuo iš vieno paramos teikėjo per mokesčių laikotarpį grynais pinigais gautos paramos dalies, viršijančios 250 MGL dydžio sumą, apskaičiuotos pelno mokesčio sumos, gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokesčinius metus gautų pajamų, atsižvelgiant į dividendus, kurie neįtraukiami į vieneto pajamas, išskyrus pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą nuo per Lietuvos vieneto nuolatinės buveines, esančias Europos ekonominės erdvės valstybėse arba valstybėse, su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, vykdomos veiklos pajamų, jeigu šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Jeigu nuo užsienio valstybėje gautų pajamų šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma yra mažesnė negu pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio suma, sumokėta nuo tų pajamų užsienio valstybėje, tai atskaitoma tik šio Įstatymo nustatyta tvarka apskaičiuota pelno mokesčio suma.

3. Jeigu mokesčio mokėtojas per mokesčinius metus gauna pajamų keliose užsienio valstybėse, atskaitoma pelno mokesčio suma apskaičiuojama atskirai pagal kiekvieną valstybę, kurioje gautos pajamos.

4. Neteko galios nuo 2009 m. sausio 1 d.

5. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, kai yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie toje valstybėje per tuos mokesčinius metus gautas pajamas ir nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, jei šis straipsnis nenustato kitaip.

6. Lietuvos vienetas iš šio Įstatymo nustatyta tvarka nuo pozityvių pajamų, įtrauktų į Lietuvos vieneto pajamas, apskaičiuoto pelno mokesčio sumos gali atskaityti pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą, sumokėtą užsienio valstybėje nuo toje valstybėje per tuos mokesčinius metus gautų pozityviųjų kontroliuojamojo vieneto pajamų, kaip nustatyta šio Įstatymo 39 straipsnio 6 ir 7 dalyse. Atskaitymai iš apskaičiuotos pelno mokesčio sumos šiame straipsnyje nustatyta tvarka leidžiami tik tuo atveju, jeigu yra išduoti užsienio valstybės mokesčio administratoriaus patvirtinti dokumentai apie užsienio valstybėje per tuos mokesčinius metus gautas pajamas bei nuo jų apskaičiuotą ir sumokėtą pelno mokesčio arba jam tapataus mokesčio sumą ir jeigu Lietuvos vienetas vienos mokesčio administratoriui pateikia:

- 1) kontroliuojamojo vieneto pavadinimą ir buveinės adresą;
- 2) valdytojų sąrašą;
- 3) balansą bei pelno ir nuostolių ataskaitą;
- 4) pozityvių pajamų, įtrauktų į pajamas, sumą;
- 5) nuo pozityvių pajamų, įtrauktų į pajamas, sumokėtų mokesčių įrodymus.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nustatytus dokumentus Lietuvos vienetas pateikia centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

8. Neteko galios nuo 2009 m. sausio 1 d.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

56 straipsnis. Atsakomybė už šio Įstatymo pažeidimus

Pažeidus šio įstatymo nuostatas, išskyrus 46 straipsnio 5 dalyje nurodytus atvejus, baudos skiriamos ir delspinigiai skaičiuojami Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

Įstatymas papildytas X¹ skyriumi:

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

X¹ SKYRIUS

MOKESTINIŲ NUOSTOLIŲ PERDAVIMAS

56¹ straipsnis. Mokestinių nuostolių perdavimas tarp vienetų grupės vienetų

1. Vienetas šiame straipsnyje nustatyta tvarka gali perduoti už mokesčių laikotarpį apskaičiuotus mokesčinius nuostolius (ar jų dalį) kitam vienetų grupės vienetui, kuris jam perduotais nuostoliais turi teisę sumažinti apmokesčinamojo pelno sumą, apskaičiuotą už tą mokesčių laikotarpį, už kurį buvo apskaičiuoti jam kito vieneto perduodami nuostoliai (ar jų dalis), jeigu:

1) vienetų grupėje patronuojantis vienetas mokesčinių nuostolių perdavimo dieną tiesiogiai arba netiesiogiai valdo ne mažiau kaip 2/3 kiekvieno mokesčių nuostolių perdavime dalyvaujančio dukterinio vieneto akcijų (dalijų, pajų) ar kitų teisių į paskirstytinojo pelno dalį, ir

2) mokesčiniai nuostoliai perduodami tarp vienetų grupės vienetų, kurie toje grupėje be pertraukų yra ne trumpiau kaip dvejus metus skaičiuojant iki mokesčių nuostolių perdavimo dienos, arba

3) mokesčinius nuostolius perduoda ar perima vienetų grupės vienetas (vienetai), kuris (kurie) toje grupėje yra nuo jo (jų) įregistruvimo dienos ir bus vienetų grupėje be pertraukų ne trumpiau kaip dvejus metus skaičiuojant nuo jo (jų) įregistruvimo dienos.

2. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka perduotais mokesčiniams nuostoliais, patirtais dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo, gali būti sumažinta tik iš vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo veiklos apskaičiuota apmokesčinamojo pelno suma.

3. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka perduotų mokesčinių nuostolių juos perdavęs vienetas negali priskirti ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams šio įstatymo 30 straipsnyje nustatyta tvarka.

4. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka užsienio vienetas Lietuvos vienetui mokesčinius nuostolius (ar jų dalį) gali perduoti tik tuo atveju, jeigu:

1) užsienio vienetas yra Europos Sajungos valstybės narės rezidentas mokesčių tikslais, Europos Sajungos valstybėje narėje turintis verslo organizavimo formą, nurodytą Direktyvos 90/434/EB priede, ir esantis Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytu mokesčio mokėtojas, ir

2) užsienio vieneto perduodami mokesčiniai nuostoliai negali būti perkeliами į kitus jo mokesčinius metus (ar atskaitomi iš jo pajamų (pelno) pagal Europos Sajungos valstybės narės, kurios rezidentas mokesčių tikslais yra nuostolius perduodantis užsienio vienetas, teisės aktų reikalavimus, ir

3) užsienio vieneto perduodami mokesčiniai nuostoliai yra apskaičiuoti (perskaičiuoti) pagal šio įstatymo nuostatas.

5. Paaiškėjus, kad mokesčiniai nuostoliai, kuriais buvo sumažinta juos perėmusio Lietuvos vieneto apskaičiuota apmokesčinamojo pelno suma, buvo apskaičiuoti neteisingai, turi būti atitinkamai padidinta mokesčinius nuostolius perėmusio Lietuvos vieneto dėl tokio perėmimo sumažinta apmokesčinamojo pelno suma. Jeigu mokesčinius nuostolius juos perdavęs vienetas apskaičiavo neteisingai, o kitam vienetui yra perdavęs tik dalį nuostolių, laikoma, kad pirmiausiai buvo perduoti neteisingai apskaičiuoti nuostoliai.

6. Jeigu šiame straipsnyje nustatyta tvarka mokesčiniai nuostoliai (ar jų dalis) perduodami už atlygi, tai dėl tokio perdavimo gautas atlygis nelaikomas jį gavusio Lietuvos vieneto pajamomis, o patirtos išlaidos nelaikomas jas patyrusio Lietuvos vieneto leidžiamais atskaitymais.

7. Vienetas, turintis mokesčių nepriemoką, negali šiame straipsnyje nustatyta tvarka perduoti mokesčinių nuostolių kitam vienetui.

8. Vienetas šiame straipsnyje nustatyta tvarka už mokesčinį laikotarpį apskaičiuotų mokesčinių nuostolių perduoti negali, jeigu apmokesčinamojo pelno apskaičiavimo už tą mokesčinį laikotarpį atveju vienetas pelno arba jam tapataus mokesčio nemokėtų dėl vienetui taikytinų lengvatų (apmokesčinamasis pelnas būtų buvęs apmokesčintas taikant 0 procentų mokesčio tarifą arba vienetas būtų buvęs atleistas nuo mokesčio mokėjimo).

XI SKYRIUS **APSKAITOS REIKALAVIMAI**

57 straipsnis. Buhalterinės apskaitos tvarkymo reikalavimai

1. Mokesčio mokėtojų buhalterinė apskaita privalo būti tvarkoma taip, kad ji teiktų pakankamą informaciją pelno mokesčiui apskaičiuoti.

2. Mokesčio mokėtojai apskaitą tvarko ir finansinių ataskaitų rinkinius sudaro vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu ir kitais teisės aktais.

3. Pelno mokesčiui skaičiuoti vienetas gali naudoti buhalterinėje apskaitoje naudojamus visuotinai pripažintus pajamų, sąnaudų pripažinimo, atsargų įkainojimo metodus, jei šis įstatymas nenustato ko kita.

4. Apskaičiuojant pelno mokesčių, atsargos apskaitomos „pirmasis i – pirmasis iš (FIFO)“ metodu. Centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka mokesčio mokėtojo prašymu ir atsižvelgdamas į jo veiklos ypatybes vietos mokesčio administratorius gali leisti apskaitytį atsargas taikant tą buhalterinę apskaitą reglamentuojančią teisės aktų numatyta metodą, kurį vienetas taiko sudarydamas finansinių ataskaitų rinkinį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)

XII SKYRIUS **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

58 straipsnis. Perėjimo nuo vieneto pelno arba pajamų apskaičiavimo ir apmokestinimo pagal Juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymą bei Fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo IV skyrių tvarka

1. Jokioms Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatyme bei Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinajame įstatyme nustatytoms lengvatoms, išskaitant ilgalaikiam materialiajam turtui ir kompiuterių programoms taikomas investicijų lengvatas, tēstumas netaikomas, jei šis straipsnis nenustato ko kita.

2. Mokesčio mokėtojams, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos buvo taikomos Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 8 straipsnyje ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje nustatytos su užsienio kapitalo investicijomis susijusios lengvatos, šios lengvatos taikomos minėtuose įstatymuose nustatytais terminais ir tvarka iki 2003 metais prasidėsiančio mokesčinio laikotarpio pabaigos.

3. Jeigu po šio įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą, vieneto pajamos didinamos šio turto įsigijimo kaina tuo mokesčiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą. Jeigu po šio įstatymo įsigaliojimo dienos ilgalaikis materialusis turtas arba kompiuterių programos, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, perduodami panaudos būdu, investuojami į kitą vienetą arba pakeičiama jų naudojimo paskirtis, išskaitant atvejus, kai ūkiniai bendrijų nariai ir individualių (personalinių) įmonių savininkai išsimoka ūkiniai bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių pajamų dalį, panaudotą toms investicijoms, ūkinės bendrijos ir individualios (personalinės) įmonės pajamos didinamos suma, atitinkančia apmokesčinamujų pajamų dalį, panaudotą investicijoms, tuo mokesčiniu laikotarpiu, kuriuo turtas, perduodamas panaudos būdu, investuojamas į kitą vienetą arba pakeičiama jo naudojimo paskirtis.

4. Ilgalaikio materialiojo turto arba kompiuterių programų, kuriems buvo taikoma investicijos lengvata, nustatyta Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymo 21 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir Lietuvos Respublikos fizinių asmenų pajamų mokesčio laikinojo įstatymo 24 straipsnyje, nusidėvėjimas arba amortizacija neskaičiuojami. Jeigu ši investicijos lengvata buvo taikoma ilgalaikio materialiojo turto arba kompiuterių programų vertės daliai, nusidėvėjimas arba amortizacija pradedami skaičiuoti nuo to momento, kai nusidėvėjimo arba amortizacijos suma, kuri pagal šio Įstatymo nuostatas būtų skaičiuojama, jeigu išsigyjant turtą nebūtų taikyta investicijų lengvata, pasiekia vertės dalį, kuriai taikyta investicijų lengvata.

5. Nuo 2002 metų prasidėjusių mokesčinių laikotarpiu gauti dividendai apmokestinami taikant šiuos pelno mokesčio tarifus:

1) Lietuvos vienetų gaunami dividendai iš kitų Lietuvos ir užsienio vienetų apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiemis dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos;

2) užsienio vienetų iš Lietuvos vienetų gaunami dividendai apmokestinami taikant 29 procentų pelno mokesčio tarifą ir šiemis dividendams netaikomos šio Įstatymo 33 straipsnio 2 dalies ir 34 straipsnio 2 dalies nuostatos.

6. Jei beviltiškomis laikomų skolų suma susidarė iki šio Įstatymo įsigaliojimo dienos, šio Įstatymo 25 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos tik toms skoloms, kurios buvo įtrauktos į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas, arba jei šių skolų atsiradimas buvo užfiksotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ne anksčiau kaip 1996 metais. Tačiau jei beviltiškų skolų suma buvo įtraukta į mokesčio mokėtojo realizavimo pajamas arba šių skolų atsiradimas buvo užfiksotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 1999 m. gruodžio 31 d., beviltiškų skolų suma arba beviltiškomis skolomis tenkanti sąnaudų dalis į vieneto leidžiamus ribojamų dydžių atskaitymus įtraukiama lygiomis dalimis per 5 metus, pradedant 2000 metais prasidėjusių mokesčinių laikotarpiu.

7. Iš draudimo įmonių (draudikų) gautos draudimo išmokos neapmokestinamos pagal draudimo sutartis, sudarytas iki 2002 m. sausio 1 d.

8. 2002 metais prasidėjusių mokesčinių laikotarpiu avansinis pelno mokesčis, kurį mokesčio mokėtojas privalo sumokėti pagal pateiktą avansinio pelno mokesčio deklaraciją, apskaičiuojamas šia tvarka:

1) avansinis pelno mokesčis už pirmuosius 4 mokesčinių laikotarpio mėnesius apskaičiuojamas pagal faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą už mokesčinių laikotarpių, buvusį prieš praėjusį mokesčinių laikotarpių. Mokesčinių laikotarpio penktą - dvilykojo mėnesių pelno avansinis mokesčis apskaičiuojamas pagal praėjusį mokesčinių laikotarpių faktiškai apskaičiuotą pelno (pajamų) mokesčio sumą. Kiekvieno mėnesio pelno avansinis mokesčis sudarys atitinkamai 1/12 faktiškai per minėtus mokesčinius laikotarpius apskaičiuoto pelno mokesčio sumos;

2) vienetas, kuris įrodo, kad mokesčinių laikotarpiu, prasidėjusių 2002 metais, jo pajamos yra 25 procentais ir daugiau mažesnės už 2001 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio pajamas, turi teisę ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino, nustatytu šioje dalyje, kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad sumažintų likusį avansinį pelno mokesčių arba nuo jo atleistų. Vietos mokesčio administratorius tokiam vienetiui turi sumažinti avansinio pelno mokesčio sumą proporcingai sumažėjusioms pajamoms arba atleisti nuo avansinio pelno mokesčio. Jeigu šio vieneto 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio pajamos padidės iki 25 procentų ir daugiau, jis privalo ne vėliau kaip prieš mėnesį iki eilinio avansinio pelno mokesčio mokėjimo termino kreiptis į vietos mokesčio administratorių, kad padidintų likusį avansinį pelno mokesčių;

3) vienetas gali pasirinkti pelno avansinį mokesčių mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą;

4) mokesčio mokėtojas turi teisę atsižvelgti į pasikeitusį pelno mokesčio tarifą.

9. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už pirmuosius keturis 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio mėnesius pateikiama iki mokesčinių laikotarpio pirmojo mėnesio paskutinės dienos. Avansinio pelno mokesčio deklaracija už 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio penktą - dvilyktą mėnesius pateikiama iki mokesčinių laikotarpio penktą mėnesio paskutinės dienos. Jeigu vienetas pasirinko avansinį pelno mokesčių mokėti pagal apskaičiuotą 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio kiekvieno mėnesio pelno mokesčio sumą, avansinio pelno

mokesčio deklaracija pateikiama ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos. Pelno avansinis mokesčis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip pasibaigus kiekvienam 2002 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio mėnesiui iki kito mėnesio 15 dienos.

10. Už 2001 metais prasidėjusį mokesčio laikotarpį pajamų deklaracija arba pelno mokesčio apyskaita kartu su Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatyme nustatyta finansine atskaitomybe pateikiama pasibaigus mokesčiniams metams iki 2002 m. gegužės 1 d. arba iki 2002 metais prasidėjusio mokesčio laikotarpio penktos mėnesio pirmos dienos. Pelno (pajamų) mokesčis už 2001 metais prasidėjusį mokesčio laikotarpį sumokamas pagal pelno mokesčio apyskaitą arba pagal pajamų deklaraciją. Jeigu pelno mokesčio apyskaitoje arba pajamų deklaracijoje apskaičiuota pelno mokesčio suma viršija už mokesčio laikotarpį pagal pelno (pajamų) mokesčio avansines apyskaitas sumokėtą pelno (pajamų) mokesčio sumą, mokesčio mokėtojas privalo kitą darbo dieną po pelno mokesčio apyskaitos arba pajamų deklaracijos pateikimo termino pabaigos šį skirtumą sumokėti į biudžetą.

11. Šio Įstatymo 1 priedelyje nustatyti nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai taikomi po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos įsigytam ilgalaikiam materialiajam ir nematerialiajam turtui bei prestižo vertei.

12. Vienetai, kurie iki 2002 m. sausio 1 d. pajamas pripažindavo faktišku iplaukų gavimo momentu, tačiau pagal šio Įstatymo nuostatas nebeatitinka pinigų apskaitos principo taikymui nustatytų kriterijų, gali pereiti prie kaupimo apskaitos principo taikymo pasirinktinai nuo 2002 metais prasidedančio mokesčio laikotarpio arba nuo 2003 metais prasidėsiančio mokesčio laikotarpio.

13. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos vieneto obligacijas, jei jos išleistos po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas nuo 2003 m. sausio 1 d. apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansinių institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, paskolas, įskaitant su tais skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas bei premijas, išskyrus Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal paskolų sutartis, sudarytas po šio Įstatymo įsigaliojimo dienos. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už užsienio valstybių bankų ir tarptautinių finansų institucijų (institucijos arba organizacijos, kurių visi nariai arba steigėjai yra kelių valstybių vyriausybės, taip pat užsienio valstybių fondai ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės), kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal sutartis, sudarytas po 2003 m. sausio 1 d.

14. Pagal šio Įstatymo 4 straipsnio nuostatas apmokestinamos palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat užsienio valstybių fondų ir valstybinės finansų institucijos, kurių daugiau kaip 50 procentų akcijų paketo turėtojai yra užsienio valstybių vyriausybės, kurių sąrašas patvirtintas Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymu, Lietuvos Respublikos valstybei suteiktas paskolas pagal sutartis, sudarytas po 2003 m. sausio 1 d.

15. Iki 2003 m. sausio 1 d. neapmokestinamos:

1) palūkanos už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansų organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat Šiaurės investicijų banko vertybinius popierius;

2) pajamos iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir savivaldybių bei tarptautinių finansinių organizacijų, kurių narė yra Lietuvos Respublika ir kurių steigimo sutartys yra ratifikuotos pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymą, taip pat iš Šiaurės investicijų banko vertybinių popierų pardavimo antrinėje rinkoje, išskyrus pajamas už tarpininkavimo paslaugas, susijusias su šiuo popierių prekyba antrinėje rinkoje.

16. Iki atskiro Lietuvos Respublikos Seimo sprendimo laisvuju ekonominį zoną įmonių, juridinių asmenų (išskyrus nurodytus šio Įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje), kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, apmokestinamasis pelnas apmokestinamas šioje dalyje nustatyta tvarka:

1) (neteko galios nuo 2008 m. gruodžio 30 d.);

2) laisvosios ekonominės zonas įmonė, kurioje kapitalo investicijos pasiekė ne mažesnę kaip 1 milijono eurų sumą, 6 mokesčinius laikotarpius, pradedant tuo mokesčiniu laikotarpiu, kurį ši investicijų suma buvo pasiekta, nemoka pelno mokesčio, o kitais 10 mokesčinių laikotarpių jai taikomas 50 procentų sumažintas pelno mokesčio tarifas. Šioje dalyje nustatyta lengvata gali būti taikoma tik tuo atveju, kai ne mažiau kaip 75 procentus atitinkamo mokesčinio laikotarpio zonas įmonės pajamų sudaro pajamos iš zonoje vykdomos prekių gamybos, apdirbimo, perdirbimo, sandėliavimo veiklos, orlaivių ir erdvėlaivių bei susijusios įrangos gamybos, orlaivių ir erdvėlaivių remonto ir techninės priežiūros, su orlaivių techniniu aptarnavimu ir remontu susijusios veiklos (elektroninės ir optinės įrangos remonto, techninio tikrinimo ir analizės), kompiuterių programavimo veiklos, kompiuterių konsultacinės veiklos, kompiuterinės įrangos tvarkybos, kitos informacinių technologijų ir kompiuterių paslaugų veiklos, duomenų apdorojimo, interneto serverių paslaugų (rieglobos) ir susijusios veiklos, užsakomųjų informacinių paslaugų centrų veiklos, didmeninės prekybos zonoje sandėliuojamomis prekėmis ir (arba) teikiamų paslaugų, susijusių su minėtomis zonoje vykdomos veiklos rūšimis (zonoje pagamintų, apdirbtų, perdirbtų ar sandėliuojamų, taip pat zonoje vykdomai gamybbai, apdirbimui ar perdirbimui reikaliningų prekių transportavimo, aptarnavimo, statybos zonas teritorijoje ir kitų su minėtomis veiklomis susijusių paslaugų). Šioje dalyje nustatyta lengvata gali būti pritaikyta tik tuo atveju, kai laisvosios ekonominės zonas įmonė turi auditoriaus išvadą, patvirtinančią reikalaujamą kapitalo investicijos dydį. Jeigu nesibaigus šioje dalyje nustatytam lengvatos taikymo terminui kapitalo investicijų suma sumažėja ir nebesiekia 1 milijono eurų, lengvatos taikymas sustabdomas tą mokesčinį laikotarpi, kurį kapitalo investicijos suma taip sumažėjo, ir gali būti atnaujintas tą mokesčinį laikotarpi, kurį kapitalo investicija vėl pasiekia 1 milioną eurų. Šioje dalyje nustatyta lengvata jokiais atvejais negali būti taikoma kredito įstaigoms ir draudimo įmonėms;

3) juridiniai asmenys (išskyrus nurodytus šio Įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje), kurių pajamos už pačių pagamintą produkciją sudaro daugiau kaip 50 procentų visų gautų pajamų ir kuriuose dirba riboto darbingumo asmenys, mažina apskaičiuotą pelno mokesčių tokia tvarka:

Riboto darbingumo asmenų dalis tarp visų dirbančių asmenų	Apskaičiuoto pelno mokesčio sumažinimas
Daugiau kaip 50 %	100 %
40–50 %	75 %
30–40 %	50 %
20–30 %	25 %

Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijas, šių asmenų dalies tarp visų dirbančių asmenų apskaičiavimo metodiką ir šios lengvatos taikymo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė;

- 4) (neteko galios nuo 2004 m. sausio 1 d.);
- 5) (neteko galios nuo 2008 m. gruodžio 30 d.);
- 6) (neteko galios nuo 2008 m. gruodžio 30 d.).

17. Vieneto turto arba turtinio komplekso perdavimas pagal nuomas sandorį šio Įstatymo 38 straipsnio numatytais atvejais apskaičiuojant pelno mokesčių apmokesčinamas kaip pardavimas, jei turtas arba turtinis kompleksas perduotas po 2002 m. sausio 1 d.

18. Individualių (personalinių) įmonių ir ūkinų bendrijų 2002 metais sumokėtas avansinis pelno mokesčis bei išskaičiuotas (ir sumokėtas) prie šaltinio pelno mokesčis įskaitomi į savivaldybės, kurios teritorijoje įregistruotos šios individualios (personalinės) įmonės ir ūkinės bendrijos, biudžetą.

19. Bankai, kurių nuo 1997 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio pradžios iki 2002 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio pradžios sudaryti specialieji atidejimai abejotiniems aktyvams dengti nebuvo įtraukti į sąnaudas, mažinančias apmokesčinamąjį pelną, šias sumas (suderintas su centriniu mokesčio administratoriumi) įtraukia į ribojamą dydžių leidžiamus atskaitymus lygiomis dalimis 2002, 2003, 2004 ir 2005 metais prasidėjusiais mokesčiniais laikotarpiais. Jei bankas patenkina savo skolinus reikalavimus dėl skolų grąžinimo, tai skolos suma arba jos dalis, atitinkanti dėl jos padaryto specialiojo atidejimo abejotiniems aktyvams dengti dydį, pripažystama pajamomis skolinio reikalavimo patenkinimo momentu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1008](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)
Nr. [IX-1663](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)
Nr. [IX-1775](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)
Nr. [IX-2091](#), 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)
Nr. [IX-2252](#), 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)
Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)
Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)
Nr. [XI-1157](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7414 (2010-12-11)
Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)

59 straipsnis. Istatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Istatymas, išskyrus 2 straipsnio 18 dalies 5 punktą, 40 straipsnio 4 dalies 3 punktą, įsigalioja nuo 2002 m. sausio 1 d.
 2. Istatymo 2 straipsnio 18 dalies 5 punkto nuostatos įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.
 3. Istatymo 42 straipsnio 4 dalies 3 punkto nuostatos įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.
 4. Istatymo 40 straipsnio nuostatos taikomos nuo 2004 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio pradžios.
 5. Istatymo 58 straipsnio 3 dalies nuostatos galioja iki 2003 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio pradžios.
 6. Šis Istatymas taikomas vienetams, kurių mokesčinis laikotarpis prasideda 2002 metais.
 7. Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas taikomas vienetams, kurių mokesčinis laikotarpis nesutampa su kalendoriniais metais, iki 2002 metais pasibaigiančio mokesčinio laikotarpio pabaigos, išskyrus atvejus, kai vienetai mokesčių apskaičiuojantys sumoka į biudžetą kaip mokesčių išskaičiuojantys asmenys.
 8. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos Vyriausybei parengti šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.
 9. Individualių (personalinių) įmonių ir ūkinių bendrijų nuo 2002 m. liepos 1 d. sumokėta (išieškota) fizinių asmenų pajamų mokesčio, avansinio fizinių asmenų pajamų mokesčio ir išskaičiuoto prie šaltinio fizinių asmenų pajamų mokesčio (išskyrus fizinių asmenų pajamų mokesčio, išskaičiuoto nuo fiziniams asmenims išmokamų sumų) mokesčinė nepriemoka išskaitoma ta pačia tvarka kaip ir pelno mokesčis, avansinis pelno mokesčis ir išskaičiuotas prie šaltinio pelno mokesčis.
 10. Šio įstatymo 40 straipsnis santykiams, susijusiems su naujos branduolinės (atominės) elektrinės projektu ir su juo susijusiais klausimais, taikomas tiek, kiek jų nereglementuoja Branduolinės (atominės) elektrinės įstatymas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1008](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)
Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25), **atitaisymas skelbtas: Žin., 2003, Nr. 81(1)**
Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)
Nr. [X-1250](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)
Nr. [XI-2117](#), 2012-06-26, Žin., 2012, Nr. 76-3941 (2012-06-30)(papildyta 10 dalimi)

60 straipsnis. Netenkantys galios teisės aktai

Nuo 2003 m. sausio 1 d. netenkanta galios:

- 1) Lietuvos Respublikos juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (Žin., 1990, Nr. 24-601, Nr. 30-715; 1991, Nr. 16-426, Nr. 20-520; 1992, Nr. 6-110; 1993, Nr. 16-404, Nr. 30-682, Nr. 70-1306; 1994, Nr. 15-251, Nr. 55-1052, Nr. 100-1999; 1995, Nr. 34-813; 1996, Nr. 1-3, Nr. 35-862, Nr. 46-1105, Nr. 62-1463, Nr. 66-1577, Nr. 71-1715, Nr. 73-1746; 1997, Nr. 28-661, Nr. 61-1442, Nr. 63-1473, Nr. 69-1745; 1998, Nr. 68-1977; 1999, Nr. 33-948, Nr. 55-1771, Nr. 64-2072, Nr. 98-2812, Nr. 113-3291; 2000, Nr. 36-988, Nr. 45-1291, Nr. 61-1819, Nr. 64-1912; 2001, Nr. 45-1572, Nr. 56-1979, Nr. 62-2235);
 - 2) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių įmonių atleidimo nuo juridinių asmenų pelno mokesčio įstatymas (Žin., 1997, Nr. 117-2998);
 - 3) Lietuvos Respublikos žemės ūkio produkciją gaminančių ir paslaugas žemės ūkiui teikiančių ūkinių bendrijų ir individualių (personalinių) įmonių atleidimo nuo fizinių asmenų pajamų mokesčio įstatymas (Žin., 1997, Nr. 117-2999).

Skelbiu ši Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos
2001 m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
1 priedėlis

**ILGALAIKIO TURTO NUSIDĖVĖJIMO ARBA AMORTIZACIJOS NORMATYVAI
(METAIS)**

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais	Normatyvas metais, jei turtas yra skirtas naudoti ir naudojamas mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje
MATERIALUSIS TURTAS			
Veiklai naudojami nauji pastatai ir pastatų, ištrauktų iš Lietuvos Respublikos nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, rekonstravimas, jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d.	tiesinis arba dvigubo balanso	8	8
Gyvenamieji namai	tiesinis	20	20
Kiti anksčiau neišvardyti pastatai	tiesinis	15	15
Mašinos ir įrengimai	tiesinis arba dvigubo balanso	5	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Irenginiai (statiniai, grežiniai ir kt.)	tiesinis	8	2
Elektros perdavimo ir ryšių įtaisai (išskyrus kompiuterių tinklus)	tiesinis	8	8
Geležinkelio riedmenys (šilumvežiai, vagonai, cisternos), laivai	tiesinis	8	8
Vamzdynai, lėktuvai, ginklai	tiesinis	15	15
Baldai, išskyrus naudojamus viešbučių veiklai	tiesinis	6	6
Inventorius, baldai, naudojami viešbučių veiklai	tiesinis arba dvigubo balanso	6	6
Kompiuterinė technika ir ryšių priemonės (kompiuteriai, jų tinklai ir įranga)	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyrus taikant dvigubo balanso metodą)
Lengvieji automobiliai:			
1) naudojami trumpalaikės automobilių	tiesinis arba	4	4

Ilgalaikio turto grupė	Metodas	Normatyvas metais	Normatyvas metais, jei turtas yra skirtas naudoti ir naudojamas mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje
nuomas veiklai, vairavimo mokymo paslaugoms ar transporto paslaugoms teikti – ne senesni kaip 5 metų	dvigubo balanso		
2) kiti lengvieji automobiliai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis	6	6
3) kiti lengvieji automobiliai	tiesinis	10	10
Krovininiai automobiliai, priekabos ir pusprieškabės, autobusai – ne senesni kaip 5 metų	tiesinis arba dvigubo balanso	4	4
Kiti krovininiai automobiliai, priekabos ir pusprieškabės, autobusai	tiesinis	4	4
Kitas anksčiau neišvardytas materialusis turtas	tiesinis arba produkcijos	4 (išskyruis taikant produkcijos metodą)	2 (išskyruis taikant produkcijos metodą)
NEMATERIALUSIS TURTAS			
Programinė įranga	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyruis taikant dvigubo balanso metodą)
Įsigytos teisės	tiesinis arba dvigubo balanso	3	2 (išskyruis taikant dvigubo balanso metodą)
Kitas nematerialusis turtas	tiesinis	4	2
PRESTIŽO VERTĖ			
Prestižo vertė	tiesinis	15	15

Priedėlio pakeitimai:

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-681](#), 2006-06-13, Žin., 2006, Nr. 72-2694 (2006-06-28)

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Lietuvos Respublikos
2001 m. gruodžio 20 d.
įstatymo Nr. IX-675
2 priedėlis

2 priedėlis neteko galios nuo 2004 m. rugpjūčio 2 d.:
Nr. [IX-2418](#), 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

Lietuvos Respublikos
pelno mokesčio įstatymo
3 priedėlis

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1985 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2137/85 dėl Europos ekonominį interesų grupių (EEIG).
2. 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.
3. 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis.
4. Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinių Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (Europos Sąjungos valstybių narių) ir Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos sutarties dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sajunga, pritaikomujų pataisų.
5. 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtinę valstybių narių asocijuotų bendrovų.
6. 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2003/123/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms.
7. 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 2004/66/EB, adaptuojanti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 1999/45/EB, 2002/83/EB, 2003/37/EB ir 2003/59/EB ir Tarybos direktyvas 77/388/EEB, 91/414/EEB, 96/26/EB, 2003/48/EB ir 2003/49/EB laisvo prekių judėjimo, laisvės teikti paslaugas, žemės ūkio, transporto politikos ir mokesčių srityse dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo.
8. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/76/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2003/49/EB dėl galimybės tam tikroms valstybėms narėms nustatyti pereinamuosius laikotarpius taikant bendrą apmokestinimo sistemą, taikomą palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtinę valstybių narių asocijuotų bendrovų.
9. 2005 m. vasario 17 d. Tarybos direktyva 2005/19/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 90/434/EEB dėl bendros mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių įmonių jungimui, skaidymui, turto perleidimui ir keitimuisi akcijomis.
10. 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/98/EB dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo, adaptuojanti tam tikras direktyvas mokesčių srityje (OL 2006 L 363, p. 129).

Istatymas papildytas priedeliu:

Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

Priedeliu pakeitimai:

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

Nr. [IX-2418](#), 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-976](#), 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 65-2636 (2002-06-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Istatymas įsigalioja nuo 2002 m. liepos 1 d.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-1008](#), 2002-07-02, Žin., 2002, Nr. 73-3086 (2002-07-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 33, 58, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio Istatymo 1 straipsnis įsigalioja nuo 2003 m. sausio 1 d.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-1224](#), 2002-12-05, Žin., 2002, Nr. 123-5517 (2002-12-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio Istatymo 1 straipsnio nuostata taikoma apskaičiuojant pelno mokesčių už 2002 metų mokesčinių laikotarpį.

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-1659](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 74-3417 (2003-07-25)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 12, 13, 18, 19, 20, 27, 31, 33, 35, 38, 41, 55, 57, 58, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio Istatymo 3, 5, 6, 7, 8, 10, 13, 14, 16 straipsnių ir 17 straipsnio 2 ir 3 dalij nuostatos taikomos apskaičiuojant 2002 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio Istatymo 17 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2002 metais prasidėjusio mokesčinių laikotarpio apmokestinamajį pelną.

Šio Istatymo 1 straipsnio 1 dalies, 4 straipsnio 2 dalies, 9, 11, 12 ir 15 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2003 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio Istatymo 1 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio Istatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2003, Nr. 81(1) (2003-08-22)

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-1663](#), 2003-07-01, Žin., 2003, Nr. 73-3343 (2003-07-23)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Istatymas įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Pakeitimai:

Nr. [IX-1775](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI
PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO
ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PRIPĀŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šio Istatymo pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostata – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalis įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Istatymas

Nr. [IX-1713](#), 2003-07-04, Žin., 2003, Nr. 74-3428 (2003-07-25)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 IR 26 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos dėl dividendų ir kito paskirstytojo pelno nepriskyrimo neapmokestinamosioms pajamoms taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1775](#), 2003-10-14, Žin., 2003, Nr. 104-4645 (2003-11-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 28 IR 58 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šio įstatymo pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostata – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalis įsigalioja nuo 2004 m. sausio 1 d.

Šis įstatymas, išskyrus pirmojo skirsnio 2 straipsnio 1 dalies nuostatą – išbraukti žodžius „pinigines ir pinigines-daiktines loterijas rengiančių įmonių“ ir 3 dalį, taikomas apskaičiuojant 2003 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1972](#), 2004-01-22, Žin., 2004, Nr. 25-748 (2004-02-14)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 15, 16, 31, 40, 50, 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2091](#), 2004-03-30, Žin., 2004, Nr. 54-1834 (2004-04-15)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 34 IR 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2102](#), 2004-04-08, Žin., 2004, Nr. 60-2117 (2004-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 1, 3, 4 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 39(1) STRAIPSNIU BEI 3 PRIEDĒLIU ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo Lietuvos Respublikos įstojimo į Europos Sąjungą dienos.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2120](#), 2004-04-13, Žin., 2004, Nr. 60-2127 (2004-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3 IR 5 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2004 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo 1 straipsnio ir 2 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2201](#), 2004-04-29, Žin., 2004, Nr. 73-2534 (2004-04-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDĒLIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 5 ir 6 straipsniai įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 7, 8 ir 10 straipsniai įsigalioja praėjus šešeriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios.

Šio įstatymo 9 straipsnis įsigalioja praėjus ketveriems kalendoriniams metams nuo 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo taikymo pradžios ir galioja iki 2009 m. gruodžio 31 d..

Pakeitimai:

1)

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 7, 12, 16, 18, 21, 27, 28, 30, 31, 32, 41, 42, 43, 47, 51, 55 STRAIPSNIŲ, 1, 3 PRIEDÉLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(3) STRAIPSNIU IR 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDÉLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2)

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1698](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3458 (2008-07-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDÉLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 8 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

3)

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-75](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6002 (2008-12-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDÉLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

4) Įstatymo 9 straipsnio galiojimo pakeitimai:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-388](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3980 (2009-08-04)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDÉLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 8 IR 12 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2252](#), 2004-06-01, Žin., 2004, Nr. 96-3520 (2004-06-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO, VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ TURTO VALDYMO, NAUDOJIMO IR DISPONAVIMO JUO ĮSTATYMO IR VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2418](#), 2004-08-23, Žin., 2004, Nr. 134-4836 (2004-09-02)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 42 STRAIPSNIO PAKEITIMO, ĮSTATYMO 2 PRIEDÉLIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS IR 3 PRIEDÉLIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2492](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 158-5758 (2004-10-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 18 IR 20 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant pelno mokesčių už 2004 metų ir vėlesnių metų mokesčinius laikotarpius.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-232](#), 2005-06-07, Žin., 2005, Nr. 76-2740 (2005-06-18)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 31 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas taikomas apskaičiuojant 2006 metų ir 2007 metų mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-259](#), 2005-06-21, Žin., 2005, Nr. 81-2942 (2005-06-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 11, 12 IR 31 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1, 3 ir 4 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-297](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3141 (2005-07-14)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

19.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-327](#), 2005-07-05, Žin., 2005, Nr. 88-3292 (2005-07-21)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 13 IR 26 STRAIPSNIŲ PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant 2005 metais prasidėjusio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

20.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-456](#), 2005-12-20, Žin., 2005, Nr. 153-5635 (2005-12-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 7, 12, 16, 18, 21, 27, 28, 30, 31, 32, 41, 42, 43, 47, 51, 55 STRAIPSNIŲ, 1, 3 PRIEDĒLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(3) STRAIPSNIU IR 44 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS BEI PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 26, 35, 36, 37, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 37(1) BEI 37(2) STRAIPSNIAIS IR ĮSTATYMO 3 PRIEDĒLIO PAPILDYMO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2006-01-01.

Šio įstatymo pirmojo skirsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2006 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo pirmojo skirsnio 13 straipsnis įsigalioja nuo 2007 m. sausio 1 d.

Iki 2006 metais prasidedančio mokesčinio laikotarpio pradžios sukauptos ir pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nuostatas neatskaitytos formavimo savikainos sąnaudos iš pajamų atskaitomas kaip ribojamų dydžių leidžiami atskaitymai per likusius iki 2006 metais prasidedančio mokesčinio laikotarpio pradžios nustatytus amortizacijos laikotarpiaus.

21.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-681](#), 2006-06-13, Žin., 2006, Nr. 72-2694 (2006-06-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 1 PRIEDĒLIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

22.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-866](#), 2006-10-19, Žin., 2006, Nr. 116-4404 (2006-10-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12, 13, 14, 30 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 ir 4 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2007 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

23.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-936](#), 2006-12-05, Žin., 2006, Nr. 141-5388 (2006-12-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

24.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1110](#), 2007-05-03, Žin., 2007, Nr. 55-2126 (2007-05-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 7, 11, 12, 18, 19, 26, 31, 43, 50, 51, 53, 58 STRAIPSNIŲ, 1 PRIEDĒLIO PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 38(1), 38(2) STRAIPSNIAIS ĮSTATYMAS

Šio įstatymo nuostatos, išskyrus 1 straipsnio 2, 5, 6, 7, 8 ir 9 dalių, 3 straipsnio, 6 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 dalių, 7 straipsnio, 16 straipsnio ir 17 straipsnio 2 dalies nuostatas, taikomos apskaičiuojant 2007 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo 1 straipsnio 2, 5, 6, 7, 8 ir 9 dalių, 3 straipsnio, 6 straipsnio 1, 4, 5 ir 6 dalių, 7 straipsnio, 16 straipsnio ir 17 straipsnio 2 dalies nuostatas taikomos apskaičiuojant 2006 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Laivybos vienetas, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nustatyta tvarka 2007 metais prasidėjusį mokesčinį laikotarpį pasirinkęs apmokestinimo fiksotu pelno mokesčiu tvarkos taikymą, apie pasirinkimą taikyti apmokestinimo fiksotu pelno mokesčiu tvarką centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka informuoja vietos mokesčių administratorių iki 2007 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio antrojo ketvirčio paskutinės dienos.

Laivybos vieneto, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo nustatyta tvarka 2007 metais prasidėjusį mokesčinį laikotarpį pasirinkusio apmokestinimo fiksotu pelno mokesčiu tvarkos taikymą, sumokėtas avansinis pelno mokesčis už 2007 metais prasidėjusį mokesčinį laikotarpį grąžinamas (iskaitomas) Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka.

25.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1250](#), 2007-07-03, Žin., 2007, Nr. 80-3221 (2007-07-19)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 53 IR 59 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2008 m. sausio 1 d.

26.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1304](#), 2007-10-25, Žin., 2007, Nr. 117-4773 (2007-11-15)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12 STRAIPSNIO PAKEITIMO

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2008 m. gegužės 1 d.

27.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1481](#), 2008-04-08, Žin., 2008, Nr. 47-1748 (2008-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3, 33, 34, 35, 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo pakeitimas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-74](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6001 (2008-12-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 3, 33, 34, 35, 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO 2, 3 IR 4 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

28.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1484](#), 2008-04-10, Žin., 2008, Nr. 47-1749 (2008-04-24)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 12, 13, 17, 18, 21, 23, 26, 28, 30, 31, 38(1), 47, 50 STRAIPSNIŲ, 1, 3 PRIEDĒLIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 17(1) STRAIPSNIŲ ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 14 straipsnio nuostatos įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2007 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo 3, 4, 5 straipsnių, 6 straipsnio 1 dalies, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną. Šio įstatymo 11 straipsnio nuostatos gali būti taikomos ir tiems nuostoliams, kurių perkėlimo terminai iki 2008 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio nepasibaigę, jei mokesčio mokėtojas nepasirinko tokius nuostolius baigtis kelti pagal tvarką, galiojusių iki šio įstatymo įsigaliojimo.

Iki 2008 metais prasidedančio mokesčinio laikotarpio pradžios vieneto Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominėi erdvei, tačiau su kuriomis Lietuvos Respublika yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokymo įstaigoms tiesiogiai sumokėtos, tačiau leidžiamiems atskaitymams dar nepriskirtos sumos už fizinių asmenų, susijusių su šiuo vienetu darbo santykiais, mokymą, kurį baigę jie įgyja aukštesnijį arba aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, iš pajamų atskaitomas 2008 metais prasidedančiu mokesčiniu laikotarpiu.

Vienetai mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje naudojamo iki 2008 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio pradžios nebaigto nudėvėti ar amortizuoti ilgalaikio turto nusidėvėjimą ar amortizaciją gali testi skaičiuoti pagal šiuo įstatymu Pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nustatytus naujus normatyvus metais.

Vienetai nebaigto nudėvėti ar amortizuoti naudojamo ilgalaikio turto, kuris bus pradėtas naudoti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje, nusidėvėjimą ar amortizaciją gali pradėti skaičiuoti pagal šiuo įstatymu Pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje nustatytus naujus normatyvus metais, kai tokis turtas bus pradėtas naudoti mokslinių tyrimų ir eksperimentinės plėtros veikloje.

Įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2008, Nr. 48 (2008-04-26)

Įstatymo atitaisymas skelbtas: Žin., 2008, Nr. 51 (2008-04-30)

29.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1608](#), 2008-06-17, Žin., 2008, Nr. 76-3002 (2008-07-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

30.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1697](#), 2008-07-14, Žin., 2008, Nr. 87-3457 (2008-07-31)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 26, 41, 43, 54 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas, išskyrus 3 straipsnio 2 dalies ir 4, 5 straipsnių nuostatas, įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo 5 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2008 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpių apmokestinamajį pelną.

Šio įstatymo pakeitimas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-106](#), 2008-12-22, Žin., 2008, Nr. 149-6030 (2008-12-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 5, 26, 41, 43, 54 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO 1, 3 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

31.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-73](#), 2008-12-18, Žin., 2008, Nr. 149-6000 (2008-12-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 5, 12, 34, 38(2), 41, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 40(1) STRAIPSNIU IR IX(1) SKYRIUMI ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 2 straipsnio 1, 3, 4, 5, 6 dalijų, 3 straipsnio 2 dalies, 5 straipsnio, 7 straipsnio 1 ir 2 dalijų, 8 ir 9 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis, 4 ir 6 straipsniai, 7 straipsnio 3 ir 4 dalys įsigalioja 2009 m. sausio 1 d.

Apskaičiuojant 2009 metais prasidedančio mokesčinio laikotarpio avansinio pelno mokesčio sumą pagal numatomą mokesčinio laikotarpio pelno mokesčio sumą, neatsižvelgiama į galimą apmokestinamąjo pelno sumažinimą dėl vykdomo investicinio projekto pagal šio įstatymo 8 straipsnio nuostatas.

Apskaičiuodamas avansinį pelno mokesčių, mokesčio mokėtojas privalo atsižvelgti į pasikeitusių pelno mokesčio tarifą. Ši nuostata taikoma ir iki šio įstatymo 9 straipsnio nuostatų taikymo pradžios 0 procentu ar kitaip sumažintą pelno mokesčių mokėjusiems ar buvusiems atleistiems nuo pelno mokesčio žemės ūkio veiklų vykdantiems vienetams, kooperatinėms bendrovėms (kooperatyvams), kredito unijoms, Centrinei kredito unijai.

Žemės ūkio veiklų vykdančių vienetų, kooperatinų bendrovų (kooperatyvų), kuriems iki šio įstatymo 9 straipsnio nuostatų taikymo pradžios buvo taikomas 0 procentų pelno mokesčio tarifas, už 2009 metais prasidėjusį mokesčinį laikotarpių apskaičiuotas apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 5 procentų pelno mokesčio tarifą. Šios dalies nuostatos žemės ūkio veiklų vykdantiems vienetams taikomos tik tuo atveju, jeigu per mokesčinį laikotarpių daugiau kaip 50 procentų jų pajamų sudaro pajamos iš žemės ūkio veiklos. Šios dalies nuostatos kooperatinėms bendrovėms (kooperatyvams) taikomos tik tuo atveju, jeigu:

1) per mokesčinį laikotarpių daugiau kaip 50 procentų kooperatinės bendrovės (kooperatyvo) pajamų sudaro pajamos iš žemės ūkio veiklos arba

2) per mokesčinių laikotarpį daugiau kaip 85 procentus kooperatinės bendrovės (kooperatyvo) pajamų sudaro pajamos iš žemės ūkio veiklos ir (arba) pajamos už parduotus išsigytus iš savo narių šių narių pagamintus žemės ūkio produktus ir (arba) savo nariams parduotus degalus, trąšas, sėklas, pašaras, priemones nuo kenkėjų ir piktžolių bei materialųjį turą, skirtą naudoti tik savo narių žemės ūkio veikloje.

Įstatymo taikymo pakeitimas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1157](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7414 (2010-12-11)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 5, 12, 34, 38(2), 41, 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 40(1) STRAIPSNIU IR IX(1) SKYRIUMI ĮSTATYMO 10 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

32.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-174](#), 2009-02-19, Žin., 2009, Nr. 25-976 (2009-03-05)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 12, 40(1) STRAIPSNIŲ PAPILDYMO IR PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Šio įstatymo 1 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

33.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-387](#), 2009-07-22, Žin., 2009, Nr. 93-3979 (2009-08-04)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5 IR 17 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 straipsnis įsigalioja 2010 m. sausio 1 d.; 2 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2010 metais prasidėjusio mokesčinio laikotarpio ir vėlesnių mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

Šio įstatymo pakeitimas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-540](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6881 (2009-12-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5 IR 17 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

34.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-539](#), 2009-12-09, Žin., 2009, Nr. 153-6880 (2009-12-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 4, 5, 12, 13, 17, 18, 26, 31, 33, 34, 35, 38(2), 40(1), 41, 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO X(1) SKYRIUMI ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies, 9 straipsnio 1 dalies, 10 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 1 dalies ir 13 straipsnio nuostatos įsigalioja 2010 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 6 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2009 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

Šio įstatymo 1 straipsnio, 2 straipsnio 1, 3, 4, 5 dalių ir 3, 4, 5, 7, 8, 12, 14, 15, 16 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2010 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

Šio įstatymo 16 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti perduodami tik už 2010 metų mokesčinį laikotarpį ir už vėlesnius mokesčinius laikotarpius apskaičiuoti mokesčiniai nuostoliai.

Apskaičiuodamas avansinį pelno mokesčių, mokesčio mokėtojas gali atsižvelgti į pasikeitusį pelno mokesčio tarifą.

Šio įstatymo 2 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos ir žemės ūkio veiklą vykdantiems vienetas.

35.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1156](#), 2010-11-23, Žin., 2010, Nr. 145-7413 (2010-12-11)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 25, 31, 32, 40(1), 51 IR 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1, 2, 3 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2010 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

Šio įstatymo 4 straipsnio nuostatos taikomos apskaičiuojant 2011 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

Šio įstatymo 5 straipsnio nuostatos taikomos paskirstant 2010 metų ir vėlesnių metų pelną (ar jo dalis).

Šio įstatymo 6 straipsnio nuostatos taikomos deklaruojant 2010 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpiai pelno mokesčių.

36.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1698](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 146-6844 (2011-12-01)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 27 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

37.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1716](#), 2011-11-22, Žin., 2011, Nr. 146-6852 (2011-12-01)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 5, 12, 46(1), 51, 57 IR 58 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2012 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

Šio įstatymo 2 ir 3 straipsnių nuostatos taikomos apskaičiuojant 2011 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

38.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2117](#), 2012-06-26, Žin., 2012, Nr. 76-3941 (2012-06-30)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 59 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

39.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-2165](#), 2012-06-29, Žin., 2012, Nr. 83-4339 (2012-07-14)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 17 IR 21 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. rugsėjo 1 d.

40.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-79](#), 2012-12-20, Žin., 2012, Nr. 153-7829 (2012-12-29)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 24 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

48.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-366](#), 2013-06-13, Žin., 2013, Nr. 68-3407 (2013-06-28)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2 STRAIPSNIO, IX(1) SKYRIAUS PAVADINIMO PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 17(2), 46(2) STRAIPSNIAIS ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

49.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-428](#), 2013-06-27, Žin., 2013, Nr. 75-3757 (2013-07-13)

PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO 2, 4, 12, 42, 46(1) IR 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šio įstatymo 1 ir 2 straipsniai įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Šio įstatymo 3, 4 straipsnių, 5 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos apskaičiuojant 2014 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

Šio įstatymo 6 straipsnio nuostatos taikomos deklaruojant 2013 metų ir vėlesnių metų mokesčinių laikotarpių pelno mokesčių.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2013-07-18)

ausrine.trapinskiene@lrs.lt